ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

τχέδιο νόμου «Φορολογία κατανάλωσης καπνοβιομη-νικών προϊόντων».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Γενικό Μέρος :

φορολογία του καπνού που καταναλώνεται στη Χώρα ζεται στο από 13/16 Απριλίου 1920 Β.Δ/γμα «περί κος των νόμων περί φορολογίας Καπνού», στο οποίο ν περιληφθεί, κωδικοποιημένες, οι υπάρχουσες από του ς 1887 και στο εξής σχετικές διατάξεις. Από τότε υργήθηκε η ανάγκη να θεσπισθούν διάφορες νέες δια-ις, που καταργούσαν, τροποποιούσαν ή συμπλήρωναν προϋπάρχουσες.

άσει του συστήματος φορολογίας του Ν.Δ. 4373/1964 ί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και ων τινών διατάξεων», που ίσχυσε μέχρι 15.1.1981, σον, από 16.1.1981, εφαρμόσθηκε, σύμφωνα με τη τότητα που παρέχεται από τις διατάξεις του άρθρου 78 άγραφος 3 του Συντάγματος, το από 29.10.1980 ίδιο ιο νόμου, που κατατέθηκε στη Βουλή για ψήφιση στις 2.1980, ο φόρος κατανάλωσης καπνού υπολογίζονταν καπνοβιομηχανικά προϊόντα με ποσοστιαίο συντελεστή της αξίας της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής ς, εκτός από τον ταμβάκο (καπνός αναρρόφησης) και τσιγάρα από στραμμώνιο (φαρμακευτικά τσιγάρα), οποία ο φόρος υπολογίζονταν ανά χιλιόγραμμο).

Ήδη, μετά την ένταξη της Χώρας μας στην Ευρωπαϊκή νότητα, δημιουργήθηκε η υποχρέωση προσαρμογής της ύσας μέχρι τότε νομοθεσίας, για τη φορολογία των ξεργασμένων καπνών (καπνοβιομηχανικών προϊόντων), ς το ισχύον Κοινοτικό Δίκαιο.

Η προσαρμογή αυτή των συστημάτων φορολογίας των πνοβιομηχανικών προϊόντων των Κρατών-Μελών, επι-θηκε από την Κοινότητα, για την εξασφάλιση ίσων ων ανταγωνιστικότητας στα ομοειδή καπνοβιομηχανικά ϊόντα, δεδομένου ότι, τόσο η διάρθρωση της φορολογίας, και το ύψος των φορολογογικών συντελεστών, έχουν ση επίπτωση στη διαμόρφωση της ανωτέρω ανταγω-τικότητας, κατά την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόν-αυτών μέσα στις αγορές της Κοινότητας.

Επειτα από τ' ανωτέρω καταρτίστηκε το σχέδιο του ου αυτού, σύμφωνα με τους κανόνες και τις υποδείξεις αριθ. 72/464/Ε.Ο.Κ. της 19 Δεκεμβρίου 1972, 77/805 Ο.Κ. της 19 Δεκεμβρίου 1977 και της 19 Δεκεμβρίου 78 Οδηγιών του Συμβουλίου που εκδόθηκαν μέχρι σή-α, οι οποίες βασικά αποβλέπουν στην εναρμόνιση της ρθρωσης της φορολογίας, χωρίς μέχρι τώρα να καλύ-εται με αυτές και η εναρμόνιση του ύψους των συντελε-ών κάθε φόρου.

Επίσης, από την αλλαγή του φορολογικού μας συστήματος, μιουργήθηκε η ανάγκη προσαρμογής και συμπλήρωσης σμένων παλιών διατάξεων της καπνικής νομοθεσίας, θώς και η θέσπιση νέων σχετικών με τη διαδικασία μηχανοποίησης του καπνού.

Με το σχέδιο του νόμου αυτού επέρχονται οι εξής βασικές οποιήσεις και συμπληρώσεις στην καπνική μας νομο-σία :

α) Καταργείται το σύστημα φορολογίας των καπνοβιο-χανικών προϊόντων του Ν.Δ. 4373/1964, με το οποίο θορίζονταν αναλογικός συντελεστής επί της κατά χιλιό-αμμο τιμής λιανικής πώλησής τους και εισάγεται, μόνο α τα τσιγάρα και τα προϊόντα που εξομοιώνονται με αυτά, α μικτό σύστημα φορολογίας, με το οποίο, μέρος του ρου επιβάλλεται ανά μονάδα προϊόντος και το υπόλοιπο τ' αξία.

Στο σύστημα αυτό ο φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται τα τσιγάρα αποτελείται από δύο στοιχεία : Από ένα ειδικό τοιχείο (πάγιος ειδικός φόρος), το ποσό του οποίου υπο-γίζεται ανά μονάδα προϊόντος (τσιγάρο) και ένα αναλογικό στοιχείο (αναλογικός φόρος), που υπολογίζεται επί της τιμής λιανικής πώλησης 1.000 τεμαχίων τσιγάρων.

Για τον υπολογισμό του συντελεστή του αναλογικού φόρου, καθώς και του ποσού του πάγιου ειδικού φόρου, έχει ληφθεί υπόψη ο μέσος συντελεστής του φόρου κατανάλωσης, που εισπράττονταν με το παλιό φορολογικό σύστημα, όπως διαμορφώθηκε κατά το έτος 1980, στρογγυλοποιημένος στην ανώτερη ακέραιη μονάδα, επί της πλέον ζητούμενης τιμής των τσιγάρων.

β) Ο συντελεστής του φόρου κατανάλωσης, που επιβάλλεται στα λοιπά, πλην των τσιγάρων, καπνοβιομηχανικά προϊόντα, ποικίλλει ανάλογα με το είδος τους.

γ) Καθορίζεται η έννοια των διαφόρων ειδών καπνοβιομηχανικών προϊόντων, που ήδη κυκλοφορούν μέσα στην Κοινότητα.

δ) Παρέχεται η δυνατότητα παραγωγής ελληνικών τσιγάρων, κατά τα πρότυπα και τις απαιτήσεις της διεθνούς αγοράς, προκειμένου να αυξηθεί η συναγωνιστικότητά τους, με την αποδέσμευση των εγχώριων καπνοβιομηχανιών, από την υποχρέωσή τους, να παράγουν τσιγάρα ορισμένου μήκους και αριθμού τεμαχίων από κάθε χιλιόγραμμο καπνού.

ε) Επεκτείνεται η ευχέρεια για παροχή πίστωσης σε ένσημες ταινίες φορολογίας καπνού και στους εισαγωγείς καπνοβιομηχανικών προϊόντων από Κράτη-Μέλη της Ε.Ο.Κ.

στ) Παρέχεται η δυνατότητα, για πρώτη φορά, χρησιμοποίησης των υπολειμμάτων του βιομηχανοποιούμενου καπνού, για την παραγωγή εγχωρίως ομογενοποιημένου ή αναγεννημένου (ανακατεργασμένου) καπνού.

ζ) Επιβάλλονται, για πρώτη φορά, διοικητικές κυρώσεις στους καπνοβιομηχάνους ή τους εισαγωγείς, των οποίων καπνοβιομηχανικά προϊόντα, που διέφυγαν τον έλεγχο του Δημόσιου, διαθέτονται στην κατανάλωση, χωρίς ένσημες ταινίες φορολογίας και

η) Παρέχονται νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις, με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την παραγωγική διαδικασία.

ΙΙ. Ειδικό Μέρος

Ειδικότερα για τις επί μέρους διατάξεις του αυτού σχεδίου νόμου, σημειώνονται τα εξής :

Άρθρο 1.

(Επιβολή φόρου).

Με την παράγραφο 1 εισάγεται το σύστημα επιβολής φόρου κατανάλωσης, που ισχύει στην Ε.Ο.Κ., για τα καπνοβιομηχανικά προϊόντα που καταναλώνονται στη Χώρα, τα είδη των οποίων καθορίζονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, με προσαρμογή σ' αυτό του παλιού φορολογικού μας συστήματος.

Άρθρο 2.

(Έννοια καπνοβιομηχανικών προϊόντων).

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η έννοια των διαφόρων καπνοβιομηχανικών προϊόντων και των προϊόντων που εξομοιώνονται με αυτά, περιγράφοντας τα χαρακτηριστικά τους γνωρίσματα, ώστε να υπολογίζεται ανάλογα ο φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται σε καθένα από αυτά.

Άρθρο 3.

(Προσδιορισμός του φόρου).

Με την παράγραφο 1, για μεν τα τσιγάρα ο φόρος κατανάλωσης διαρθρώνεται σε ένα αναλογικό στοιχείο και σε ένα ειδικό στοιχείο, με σκοπό την εξασφάλιση ενός συστήματος επίπτωσης του φόρου, κατά φθίνουσα κλίμακα, που δεν παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό των διαφόρων κατηγοριών τσιγάρων, για δε τα λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα ορίζεται σε ποσοστό στην τιμή λιανικής πώλησής τους.

Με την παράγραφο 2 δίνεται η έννοια της τιμής λιανικής πώλησης, βάσει της οποίας προσδιορίζεται ο φόρος των καπνοβιομηχανικών προϊόντων που καταναλώνονται στη Χώρα.

Άρθρο 4.

(Υπολογισμός και συντελεστές του φόρου).

Με την παράγραφο 1/Α προσδιορίζονται οι φορολογικοί συντελεστές για τα τσιγάρα και τα προϊόντα που εξομοιώνονται με αυτά, είτε παράγονται εγχωρίως, είτε εισάγονται από την αλλοδαπή, ως εξής :

Καθορίζεται σε ποσοστό 57% ο συντελεστής του φόρου κατανάλωσης, επί της πλέον ζητούμενης τιμής των τσιγάρων, σύμφωνα με τα στοιχεία φορολογίας, που είναι γνωστά κατά την 1ην Ιανουαρίου κάθε χρόνου. Με τον όρο πλέον ζητούμενη τιμή, εννοείται η τιμή της κατηγορίας των τσιγάρων που έχουν τη μεγαλύτερη ζήτηση, από πλευράς τιμής και ανεξάρτητα από το σήμα τους. Π.χ. σε συνολική κατανάλωση τσιγάρων 24.889.360 χιλιογράμμων το 1980 με τιμές λιανικής πώλησης από 17 ως 34 δραχμές το κουτί των 20 τεμαχίων, η κατηγορία των τσιγάρων που είχε τη μεγαλύτερη ζήτηση ήταν των 24 δραχ. και αντιπροσώπευε ποσοστό 25,55% της συνολικής κατανάλωσης, δηλαδή χιλιόγραμμα 6.357.160 έναντι των άλλων κατηγοριών τσιγάρων, των οποίων το ποσοστό κατανάλωσης κυμάνθηκε μεταξύ του 0,05% ως 22,69%.

Ο συντελεστής αυτός αποτελεί, κατά προσέγγιση, το μέσο όρο του φόρου κατανάλωσης καπνού, που επιβάλλονταν με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγρ. 1 εδάφ. α του Ν.Δ. 4373/1964, όπως αυτές τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα, σύμφωνα με τις οποίες στα τσιγάρα ο φόρος υπολογίζονταν σε ποσοστό 63% για τη μέχρι 528 δραχμών τιμή λιανικής πώλησής τους και σε ποσοστό 50%, για το, πέραν των 528 δραχμών, τμήμα της τιμής αυτής.

Ο ανωτέρω ενιαίος συντελεστής, που αποτελεί το μέσο όρο των συντελεστών που ίσχυαν μέχρι 15.1.1981, προτιμήθηκε, αφενός για εναρμόνιση προς τα αντίστοιχα φορολογικά συστήματα των Κρατών-Μελών της Ε.Ο.Κ., στα οποία υπάρχει ένας συνολεστής φόρου κατανάλωσης καπνού και αφετέρου, επειδή απλουστεύεται ο περαιτέρω προσδιορισμός των συντελεστών του ειδικού και αναλογικού στοιχείου του φόρου αυτού. Επί πλέον, με την καθιέρωση του ενιαίου αυτού συντελεστή και επειδή, με το νέο σύστημα που εισάγεται, οι καπνοβιομηχανίες αποδεσμεύονται από την υποχρέωση να παράγουν 880 τεμάχια τσιγάρων από κάθε χιλιόγραμμο καπνού και ο ανωτέρω φορολογικός συντελεστής επιβάλλεται στην τιμή λιανικής πώλησης 1.000 τεμαχίων, αποτρέπεται η μείωση του μέσου και ενιαίου φορολογικού συντελεστή από 56,24% σε 55,49% (δηλαδή κατά 0,75%), που θα είχε ως συνέπεια, απώλεια εσόδου του Δημοσίου γύρω στα 200.000.000 δραχμές, η οποία θα ήταν αναπόφευκτη, αν είχαν διατηρηθεί οι δύο παλιοί φορολογικοί συντελεστές.

Ο ενιαίος φορολογικός συντελεστής διαρθρώνεται σε δύο στοιχεία, δηλαδή σε ένα ειδικό στοιχείο (πάγιος ειδικός φόρος) και σε ένα αναλογικό στοιχείο (αναλογικός φόρος).

Για τον πάγιο ειδικό φόρο, με την αριθ. 77/805/Ε.Ο.Κ./19.12.1977 Οδηγία του Συμβουλίου, παρέχεται ευχέρεια καθορισμού ποσού του φόρου αυτού σε ποσοστό που να κυμαίνεται μεταξύ 5% ως 55% του συνόλου της φορολογικής επιβάρυνσης.

Ο πάγιος ειδικός φόρος καθορίζεται σε ποσοστό 12%, καθόσον με αυτό, σύμφωνα με τις τιμές των τσιγάρων που ισχύουν σήμερα, αφενός δεν επέρχεται ουσιώδης μεταβολή στο ύψος των εσόδων του Δημοσίου που ήδη πραγματοποιούνται καί αφετέρου πετυχαίνεται η πιο εφικτή εξισορρόπηση, για τις εγχώριες καπνοβιομηχανίες, των φορολογικών τους επιβαρύνσεων, που αυξομειώνονται με το νέο φορολογικό σύστημα, σε σχέση με τη διαφορά των τιμών πώλησης των τσιγάρων κάθε μιας από αυτές. Το ποσό του πάγιου ειδικού φόρου, που υπολογίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, επιβάλλεται ανά μονάδα προϊόντος και είναι το ίδιο, για όλες τις κατηγορίες των τσιγάρων, ανεξάρτητα από την τιμή λιανικής πώλησής τους.

Ο συντελεστής του αναλογικού φόρου είναι 50,16% και προκύπτει έπειτα από αφαίρεση του ποσού του πάγιου ειδικού φόρου από το ποσό του φόρου κατανάλωσης και αναγωγής του υπόλοιπου ποσού σε εκατοστιαία αναλογία, σε σχέση προς την πλέον ζητούμενη τιμή των τσιγάρων, με βάση τα 1.000 τεμάχια.

Παράδειγμα :

α) Προσδιορισμός του πάγιου ειδικού φόρου.

Έστω ότι η πλέον ζητούμενη τιμή των τσιγάρων ανέρχεται σε δραχμές 24 το κουτί των 20 τεμαχίων ή σε δραχμές 1.200 τα 1.000 τεμάχια.

Ο φόρος κατανάλωσης που αναλογεί σ' αυτή, με συντελεστή 57% ανέρχεται σε δραχμές 13.6800 το κουτί ή σε δραχμές 684 (13,6800×50) τα 1.000 τεμάχια. Σύμφωνα με το ποσοστό 12% που έχει ορισθεί στο σύνολο της ανωτέρω φορολογικής επιβάρυνσης, το ποσό του πάγιου ειδικού φόρου θα ανέλθει σε δραχμές 1,6416 το κουτί ή σε δραχμές 82,08 (1,6416×50) τα 1.000 τεμάχια.

β) Προσδιορισμός συντελεστή αναλογικού φόρου.

Στο ανωτέρω παράδειγμα, που έχει ληφθεί, ως πλέον ζητούμενη τιμή, η τιμή των 24 δραχμών, το κουτί των 20 τεμαχίων ή των 1.200 δραχμών τα 1.000 τεμάχια, ο αναλογικός συντελεστής διαμορφώνεται ως εξής :

1. Πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης του κουτιού δραχμές	24,0000
Φόρος κατανάλωσης που αναλογεί με συντελεστή 57% δραχμές	13,6800
Μείον πάγιος φόρος δραχμές	1,6416
Υπόλοιπο ποσού φόρου που λαμβάνεται ως βάση για την εξεύρεση του αναλογικού συντελεστή δραχμές	12,0384

$$\text{Αναλογικός συντελεστής} = \frac{100 \times 12{,}0384}{24} = 50{,}16\%$$

2. Πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης 1.000 τεμαχίων δραχμές	1.200,0000
Φόρος κατανάλωσης που αναλογεί με συντελεστή 57% δραχμές	684,0000
Μείον ποσό πάγιου ειδικού φόρου δραχμές	82,080
Υπόλοιπο ποσού φόρου που λαμβάνεται ως βάση για την εξεύρεση του αναλογικού συντελεστή δραχμές	601,92

$$\text{Αναλογικός συντελεστής} = \frac{100 \times 601{,}92}{1.200} = 50{,}16\%$$

Ο ανωτέρω αναλογικός συντελεστής θα υπολογίζεται στην τιμή λιανικής πώλησης 1.000 τεμαχίων και θα είναι ο ίδιος για όλες τις κατηγορίες των τσιγάρων.

Η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων καθορίζεται το πρώτο 15θήμερο κάθε χρόνου, με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών, καθόσον, το χρονικό αυτό διάστημα είναι απαραίτητο για τη συγκέντρωση και επεξεργασία των σχετικών στοιχείων ολόκληρου του προηγουμένου χρόνου.

Η φορολογική επιβάρυνση που θα προκύπτει από τη νέα πλέον ζητούμενη τιμή, θα εφαρμόζεται στα τσιγάρα, που υπάγονται σε φορολογία, από 16 Ιανουαρίου κάθε χρόνου.

Ειδικά, προκειμένου για τσιγάρα που παράγονται με ειδική παραγγελία και δεν προορίζονται για εμπορία, αλλά για ατομική χρήση, το ύψος και η διάρθρωση του φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται, θα καθορίζεται, επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1/Α του άρθρου 2, με τη διαφορά ότι, για τον υπολογισμό του αναλογικού συντελεστή, θα παίρνεται σαν βάση η ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων κάθε μιας από τις καπνοβιομηχανίες που τα παράγει, εκτός αν έχει συμφωνηθεί ανώτερη τιμή.

Με την παράγραφο 1/Β, ο φόρος κατανάλωσης, που επιβάλλεται στα λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα, δηλαδή α) στα πούρα ή τα σιγαρίλλος και β) στον καπνό για κάπνισμα, αναρρόφηση ή μάσημα, ορίζεται απ' ευθείας σε ποσοστό κατά περίπτωση, επί της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησης αυτών, χωρίς να διαρθρώνεται περαιτέρω.

Τέλος, ο φόρος κατανάλωσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων του εξωτερικού που εισάγονται από επιβάτες, όχι για εμπορία, αλλ' αποκλειστικά για ατομική τους χρήση, σε ποσότητα μεγαλύτερη εκείνης που παρέχεται ατελώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, όχι όμως μεγαλύτερη από 2 χιλιόγραμμα μικτού βάρους, είτε σε τσιγάρα, είτε σε λοιπά προϊόντα, θα καθορίζεται βάσει πλασματικών τιμών λιανικής πώλησης, που θα ορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών και όχι μέσα σε πλαίσια τιμών, που καθορίζονται από το νόμο, όπως μέχρι σήμερα.

Με όμοιες αποφάσεις καθορίζονται πλασματικές τιμές λιανικής πώλησης, για τα καπνοβιομηχανικά προϊόντα που εισάγονται με ταχυδρομικά δέματα, προς χρήση των παραληπτών τους και σε ποσότητα μέχρι 2 χιλιόγραμμα μικτού βάρους.

Οι ειδικές αυτές ρυθμίσεις αποβλέπουν στην απλούστευση και επιτάχυνση της διαδικασίας παραλαβής των καπνικών ειδών που εισάγονται σε μικροποσότητες.

Άρθρο 5.
(Καθορισμός της τιμής λιανικής πώλησης).

Με το άρθρο αυτό διατηρείται το υφιστάμενο καθεστώς του ελεύθερου καθορισμού, από τις καπνοβιομηχανίες και τους εισαγωγείς, των τιμών λιανικής πώλησης των καπνοβιομηχανικών προϊόντων, που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας, εγχώριας ή αλλοδαπής παραγωγής. Επίσης, διατηρείται η υποχρέωση των ανωτέρω, να γράφουν τις τιμές λιανικής πώλησης, σε δραχμές, πάνω στα κουτιά ή τις ένσημες ταινίες που επικολλούνται σ' αυτά, καθόσον, με τον τρόπο αυτό, εξασφαλίζεται το συμφέρον, τόσο του Δημοσίου όσο και των καταναλωτών.

Άρθρο 6.
(Μήκος τσιγάρων για τον υπολογισμό φόρου).

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται μέχρι 9 εκατοστά το μήκος του ενός τσιγάρου για τον υπολογισμό της φορολογίας που επιβάλλεται, σύμφωνα με το άρθρο 1 του νόμου αυτού.

Εφόσον το μήκος των τσιγάρων είναι μεγαλύτερο από 9 εκατοστά, αυτά θεωρούνται ως δύο τσιγάρα μέχρι και 18 εκατοστά, ως τρία μέχρι και 27 εκατοστά και φορολογούνται ανάλογα.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού παρέχεται η δυνατότητα παραγωγής ελληνικών τσιγάρων, σύμφωνα με τα πρότυπα και τις απαιτήσεις της διεθνούς αγοράς, για αύξηση της συναγωνιστικότητας των εγχώριων καπνοβιομηχανιών, με την αποδέσμευσή τους από την υποχρέωση που είχαν μέχρι τώρα, να παράγουν τσιγάρα ορισμένου μήκους και αριθμού τεμαχίων, από κάθε χιλιόγραμμο καπνού.

Άρθρο 7.
(Αρμόδια όργανα για την επιβολή του φόρου).

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού προσδιορίζεται ο αρμόδιος Έφορος Καπνού, για την εκκαθάριση και βεβαίωση του φόρου που επιβάλλεται στα καπνοβιομηχανικά προϊόντα, τόσο στα παραγόμενα εγχωρίως, όσο και στα εισαγόμενα από την αλλοδαπή.

Με την παράγραφο 2 παρέχονται νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις, στο μεν Υπουργό των Οικονομικών, να ορίζει με αποφάσεις του διάφορη αρμοδιότητα από εκείνη που καθορίζεται στην παράγραφο 1 ή σε περίπτωση περισσότερων συναρμόδιων Εφόρων Καπνού τον αρμόδιο απ' αυτούς, στο δε Νομάρχη να καθορίζει με αποφάσεις του την αρμόδια Αρχή, για την εκκαθάριση και βεβαίωση του φόρου, σε μικροποσότητες καπνοβιομηχανικών προϊόντων, που εισάγονται από την αλλοδαπή.

Άρθρο 8.
(Υπόχρεος καταβολή του φόρου).

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ο υπόχρεος για την καταβολή του φόρου.

Άρθρο 9.
(Καταβολή και βεβαίωση του φόρου).

Με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού ορίζεται, ότι ο φόρος κατανάλωσης καταβάλεται, για μεν τα εγχώρια προϊόντα, πριν από την εξαγωγή τους από το καπνεργοστάσιο, για δε τα εισαγόμενα από την αλλοδαπή, κατά τον εκτελωνισμό τους. Ο φόρος χωρίζεται σε αξία της ταινίας και σε συμπληρωματικό φόρο, που καταβάλλεται στο Δημόσιο Ταμείο με διπλότυπο είσπραξης. Επειδή, όμως, οι εισαγωγείς, οι οποίοι προμηθεύονται τις ταινίες και τις αποστέλλουν στα αλλοδαπά καπνεργοστάσια, πολύ πριν εισαχθούν τα προϊόντα και γίνει η εκκαθάριση του φόρου από τη φορολογούσα υπηρεσία βρίσκονται σε πλεονεκτικότερη θέση έναντι των εγχώριων καπνοβιομηχανιών, που είναι υποχρεωμένες να καταβάλλουν ολόκληρο το ποσό του φόρου κατά την παραλαβή των ενσήμων ταινιών από το Δημόσιο Ταμείο, για την ίση μεταχείρισή τους, προβλέπεται ότι το ποσό του φόρου που αναλογεί στην αξία των ταινιών θα καταβάλλεται κατά την παραλαβή τους, ενώ το υπόλοιπο ποσό του φόρου (συμπληρωματικός φόρος) θα καταβάλλεται κατά την εκκαθάριση της αίτησης φορολογίας των προϊόντων. Η εκκαθάριση και βεβαίωση του φόρου στο αρμόδιο Ταμείο γίνεται μέσα στον ίδιο μήνα που καταβλήθηκε.

Με την παράγραφο 3 εξουσιοδοτείται ο Υπουργός των Οικονομικών, να καθορίζει, με αποφάσεις του, τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού και να ορίζει διαφορετικό τρόπο καταβολής του φόρου, για καπνοβιομηχανικά προϊόντα που εισάγονται από την αλλοδαπή με ταχυδρομικά δέματα ή από επιβάτες, για ατομική τους χρήση.

Άρθρο 10.
(Αποδόσεις από το φόρο κατανάλωσης).

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, ορίζεται, για το χρονικό διάστημα από 16.1.1981 μέχρι 31.12.1983, η εισφορά υπέρ Ο.Γ.Α. σε δραχμές 20 ανά χιλιάδα τεμαχίων, αντί των δραχμών 15,60 το χιλιόγραμμο στα εγχώρια τσιγάρα, που αποδίδονταν μέχρι 15.1.1981. Από το ποσό δε που βεβαιώνεται, παρακρατείται το από το άρθρο 7 του Ν. 979/1979 οριζόμενο ποσοστό εκ 5%, υπέρ του Δημοσίου, για έξοδα βεβαίωσης.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται κατάργηση, από 1.1.1984, όλων των αποδόσεων υπέρ τρίτων από το φόρο κατανάλωσης καπνού, για την απλούστευση του φορολογικού συστήματος και των φόρων υπέρ τρίτων, τη μείωση της γραφειοκρατικής διαδικασίας, καθόσον πολλές υπηρεσίες περεμβάλονται μέχρι να εισπραχθούν τα δικαιούμενα ποσά και την καλύτερη λογιστική παρακολούθηση των εσόδων και εξόδων του κρατικού προϋπολογισμού. Δεδομένου δε ότι, οι δικαιούχοι των ποσών που αποδίδονταν από το φόρο κατανάλωσης καπνού επιχορηγούνται και από τον κρατικό προϋπολογισμό, τα ποσά που τους περικόπτονται μπορούν να περιληφθούν στις επιχορηγήσεις του κρατικού προϋπολογισμού με αίτησή τους απ' ευθείας στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, χωρίς την παρεμβολή άλλων υπηρεσιών.

Άρθρο 11.
(Επιστροφή φόρου).

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού που αποτελεί κατ' αρχήν επανάληψη των διατάξεων του άρθρου 6 του Α.Ν. 966/1937 και της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Α.Ν. 477/45, με ανάλογες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις τους, ρυθμίζεται ο τρόπος επιστροφής του φόρου, έπειτα

από αίτηση των ενδιαφερομένων, στις περιπτώσεις εκείνες που κουτιά τσιγάρων και λοιπών ειδών βιομηχανίας καπνού είτε κατά τις μεταφορές τους είτε κατά την αποθήκευσή τους, έπαθαν φθορά ή βλάβη τέτοια, ώστε να είναι αδύνατη η διάθεσή τους στην κατανάλωση.

Με την παράγραφο 2 δίνεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό των Οικονομικών, να καθορίζει, με αποφάσεις του, τη διαδικασία επιστροφής του φόρου κατανάλωσης, καθώς και κάθε τυχόν ειδική εισφορά, που έχει εισπραχθεί.

Άρθρο 12.

(Πίστωση φόρου).

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται γενικά η διαδικασία παροχής πίστωσης του φόρου κατανάλωσης καπνού, στις εγχώριες καπνοβιομηχανίες. Το μέτρο αυτό επεκτείνεται και στους εισαγωγείς καπνοβιομηχανικών προϊόντων από Κράτη-Μέλη της Ε.Ο.Κ. και ορίζεται η διάρκεια της πίστωσης αυτής, από 20 εργάσιμες ημέρες σε εφτά (7) εβδομάδες, σύμφωνα με τη διάκριση είσπραξης του φόρου κατανάλωσης που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 9, δηλαδή για το ποσό του φόρου που αντιστοιχεί στην αξία της ταινίας, αφετηρία της πίστωσης των εφτά εβδομάδων είναι η ημέρα παραλαβής των ταινιών από το Δημόσιο Ταμείο, ενώ για το υπόλοιπο ποσό του φόρου, η ημέρα εκκαθάρισης της αίτησης φορολογίας καπνικών προϊόντων. Η πίστωση αυτή δίνεται χωρίς τόκο, για τη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού προς τις καπνοβιομηχανίες των λοιπών Κρατών-Μελών της Ε.Ο.Κ.

Η χορήγηση της πίστωσης αυτής του φόρου κατανάλωσης, δικαιολογείται για το λόγο ότι ο φόρος καταβάλλεται από τους καπνοβιομηχάνους πριν εξαχθούν τα καπνικά προϊόντα από το καπνεργοστάσιο και από τους εισαγωγείς πριν διατεθούν τα προϊόντα αυτά στην κατανάλωση, μέχρι δε να εισπραχθεί ο φόρος αυτός από τον καταναλωτή, τον οποίο τελικά βαρύνει (ολοκλήρωση εμπορικού κύκλου), μεσολαβεί αρκετό χρονικό διάστημα.

Τέλος, με το ίδιο άρθρο, υποχρεώνονται οι εγχώριες καπνοβιομηχανίες και οι εισαγωγείς, να χορηγούν με τους ίδιους όρους στους πρατηριούχους και στους αντιπροσώπους τους, πίστωση διάρκειας 2 εβδομάδων (10 εργάσιμες ημέρες), αντί των 2 ημερών που χορηγούσαν μέχρι 15.1.1981.

Άρθρο 13.

(Ένσημες ταινίες).

Στο άρθρο αυτό έχουν περιληφθεί όλες οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 12 και 93 του Κ.Ν.Φ.Κ., της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του Α.Ν. 1973/1939, τα σχετικά Διατάγματα που εκδόθηκαν σε εκτέλεση αυτής, και του άρθρου 8 του Ν. 48/1975 με τις οποίες καθορίζεται η προμήθεια και διαχείριση των ένσημων ταινιών φορολογίας καπνού από το Κράτος, καθώς και η επικόλλησή τους στα κουτιά, διαρρυθμισμένες κατάλληλα, ώστε να αποτελούν ενιαίο κείμενο.

Εξάλλου, ορίζεται για πρώτη φορά στο νόμο η διαδικασία αντικατάστασης των ένσημων ταινιών, που έχουν πάθει φθορά ή βλάβη μέσα στο καπνεργοστάσιο, καθώς και των τσακέκτυπων από αυτές, που μέχρι τώρα εφαρμόζεται βάσει εγκυκλίων διαταγών.

Άρθρο 14.

(Ποσοστά προμήθειας).

Με το άρθρο αυτό αυξάνονται τα ποσοστά προμήθειας, που έχουν καθοριστεί με τις διατάξεις το άρθρου 9 του Ν.Δ. 4373/1964, αυτών που ενεργούν τη χονδρική και λιανική πώληση των καπνοβιομηχανικών προϊόντων, από 2% σε 2,3% και από 8% σε 8,8% αντίστοιχα, καθορίζονται δηλαδή, όπως έχουν διαμορφωθεί από 10 Αυγούστου 1981, με την αύξηση μιας (1) δραχμής που έγινε στα τσιγάρα, εγχώριας παραγωγής, από το προϊόν της οποίας, μετά την αφαίρεση των αναλογούντων φόρων του Δημοσίου, το υπόλοιπο δόθηκε στους χονδροπωλητές και λιανοπωλητές, για τη βελτίωση της προμήθειάς τους, με την αριθ. Κ. 7802/1403/14.7.1981 διαταγή του Υπουργού των Οικονομικών. τα ποσοστά αυτά επεκτείνονται και στα λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα και όχι μόνο στα τσιγάρα, ορίζονται δε για την προστασία τους, ως κατώτατα όρια.

Άρθρο 15.

(Νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις).

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, δίνεται εξουσιοδότηση, όπως με Προεδρικά Διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού των Οικονομικών, καθορίζονται για κάθε καπνοβιομηχανικό προϊόν τα ποσοστά ύγρανσης του καπνού που προορίζεται για βιομηχανοποίηση, καθώς και οι φύρες της βιομηχανικής παραγωγής που αναγνωρίζονται, μετά από γνωμοδότηση ειδικής Επιτροπής.

Τα ποσοστά έκπτωσης, λόγω ύγρανσης που ισχύουν σήμερα (για τα τσιγάρα και τον καπνό καπνίσματος 5% και για τα πούρα και σιγαρίλλια 35%) στον καπνό που εισάγεται για βιομηχανοποίηση και που έχουν καθοριστεί πριν από εκατό χρόνια περίπου είναι ανεπαρκή και δημιουργούν αδικαιολόγητα ελλείμματα ή πλεονάσματα στις αποθήκες χαρμανοποίησης των καπνοβιομηχανιών. Έπειτα από αυτό πρέπει να γίνει έρευνα για να προσδιοριστούν εκ νέου με βάση τις υφιστάμενες σήμερα συνθήκες βιομηχανοποίησης του καπνού. ώστε η πίστωση των αποθηκών να γίνεται με την ποσότητα του καπνού σε ξερή κατάσταση που πραγματικά χρησιμοποιείται.

Άρθρο 16.

(Υπολείμματα καπνοβιομηχανίας).

Με το άρθρο αυτό επαναλαμβάνονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 606/1941, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με την παράγραφο 2 του άρθρου 70 του Νόμου 542/1977 και παρέχεται για πρώτη φορά ευχέρεια να χρησιμοποιούνται τα υπολείμματα που προκύπτουν από τη βιομηχανοποίηση του καπνού, για τη βιομηχανική παραγωγή ομογενοποιημένου ή αναγεννημένου (ανακατεργασμένου) καπνού μετά από έγκριση του Υπουργού Οικονομικών, προς το σκοπό παραγωγής των προϊόντων αυτών και εγχωρίως ώστε να περιορίζεται η εξαγωγή συναλλάγματος, από εισαγωγή τέτοιων προϊόντων.

Άρθρο 17.

(Ενδείξεις και συσκευασία καπνοβιομηχανικών προϊόντων).

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, καθορίζονται οι ενδείξεις που γράφονται πάνω στα κουτιά συσκευασίας των καπνοβιομηχανικών προϊόντων που διαθέτονται στην εσωτερική κατανάλωση και εξουσιοδοτείται ο Υπουργός των Οικονομικών να καθορίζει με αποφάσεις του, τις ενδείξεις που γράφονται υποχρεωτικά πάνω στα κουτιά συσκευασίας των προϊόντων αυτών που εξάγονται στην αλλοδαπή.

Με τις παραγράφους 2 και 3 δίνεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό των Οικονομικών, να καθορίζει με αποφάσεις του, τα πρόσθετα στοιχεία που γράφονται πάνω στα κουτιά συσκευασίας των καπνοβιομηχανικών προϊόντων που εισάγονται από την αλλοδαπή, καθώς και τη διαδικασία παραγωγής συσκευασίας και διάθεσης τέτοιων εγχώριων προϊόντων που προορίζονται για εξαγωγή ή για χρήση των πληρωμάτων των πλοίων και αεροσκαφών που αναχωρούν για το εξωτερικό.

Με την παράγραφο 4 καλύπτεται και νομοθετικά η συσκευασία των καπνοβιομηχανικών προϊόντων σε κούτες και δέματα, επιτρέπεται δε περαιτέρω και η συσκευασία τους σε χαρτοκιβώτια ορισμένης περιεκτικότητας. μέσα στα ελεγχόμενα διαμερίσματα του καπνεργοστασίου.

Η ανωτέρω συσκευασία κρίνεται αναγκαία, δεδομένου ότι χρησιμοποιούνται από τις καπνοβιομηχανίες υπεραυτόματα ενιαία μηχανικά συγκροτήματα στα οποία γίνεται συγχρόνως όλη η εργασία από τη σιγαροποίηση μέχρι και τη συσκευασία.

Άρθρο 18.
(Διοικητικές κυρώσεις).

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται, για πρώτη φορά, η επιβολή διοικητικού προστίμου στους καπνοβιομηχάνους και εισαγωγείς, των οποίων καπνοβιομηχανικά προϊόντα κυκλοφορούν στην κατανάλωση χωρίς ένσημες ταινίες φορολογίας ή δεν αναγράφεται στα κουτιά, συσκευασίας η τιμή λιανικής πώλησης ή οι καθοριζόμενες υποχρεωτικές ενδείξεις.

Η επιβολή του προστίμου αυτού κρίθηκε αναγκαία, έπειτα από τη συσκευασία των προϊόντων που επετρέπεται από την παράγραφο 4 του άρθρου 17 του νόμου αυτού, επειδή η Δημόσια Υπηρεσία που εποπτεύει τις εργασίες του καπνεργοστασίου λόγω της συσκευασίας αυτής, δεν μπορεί να ενεργήσει γενικό και λεπτομερή έλεγχο.

Άρθρο 19.
(Κύρωση απόφασης).

Με το άρθρο αυτό κυρώνεται η αριθ. Κ. 12760/2863/9.12.1978 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών «περί αναστολής πληρωμής και αντικαταστάσεως γραμματίων παροχής έντοκης πιστώσεως σε ένσημες ταινίες φορολογίας καπνού».

Άρθρο 20.
(Καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η κατάργηση τόσο των διατάξεων που αναφέρονται ρητώς σ' αυτό, όσο και κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης, που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 21.
(Έναρξη ισχύος).

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ο χρόνος ισχύος των διατάξεων του νόμου αυτού, από 1.1.1982, σύμφωνα με την πάγρ. 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος.

Αθήνα, 21 Δεκεμβρίου 1983.

Οι Υπουργοί

Εθνικής Οικονομίας
ΓΕΡ. ΑΡΣΕΝΗΣ

Οικονομικών
ΙΩΑΝ. ΠΟΤΑΚΗΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με το Σχέδιο Νόμου «Φορολογία κατανάλωσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων».

(1) Β.Δ. της 13/16 Απριλίου 1920 «περί κώδικος των νόμων περί φορολογίας καπνού». (Φ.Ε.Κ. 86/1920).

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΦΟΡΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Εργοστάσια καπνού.

Άρθρον 1.

ΒΗ' του 1892 άρθρο 1 παρ. 2.

1. Το κεφάλαιον τούτο ισχύει μόνον εν τω Παλαιώ Βασιλείω.

2. Το δικαίωμα του κόπτειν, συσκευάζειν, τοποθετείν τον καπτόν εις δοχεία, επικολλάν τας ταινίας και μεταποιείν εις σιγάρα τον καπνόν, δι' οιουδήποτε μηχανήματος, ανήκει αποκλειστικώς εις το Δημόσιον, εκτελείται δ' εν δημοσίοις εργοστασίοις, συνεστημένοις κατά τας οργανικάς αυτών διατάξεις.

3. Τα ιδιωτικά Καπνεργοστάσια συνιστώνται κατά τας ισχυούσας περί αυτών διατάξεις.

Άρθρον 2.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 11 παρ. 1, ν. ΒΝΕ' του 1892 άρθρ. 8. ν. ΓΤΞΕ' του 1909 άρθρ. 1 παρ. 2.

1. Ο θέλων ν' αποστείλη εις το εξωτερικόν εγχώριον καπνόν κεκομμένον, οφείλει να εισκομίση τον καπνόν εις φύλλα εις τα επί τούτω συνεστημένα Καπνεργοστάσια διαμετακομίσεως, εν οις και μόνοις κόπτεται ο προς τον σκοπόν τούτον καπνός.

2. Εν τοις εργοστασίοις διαμετακομίσεως δύναται μόνον τη αδεία του επί των Οικονομικών Υπουργού να επιτραπή η κοπή του εκ της αλλοδαπής προερχομένου καπνού εις φύλλα.

3. Εν τω εν Αθήναις Καπνεργοστασίω διαμετακομίσεως επετρέπεται να γίνηται, κατά τα δια Β.Δ/τος κανονισθησόμενα, επεξεργασία του υπό διαμετακόμισιν εκ της αλλοδαπής εισαγομένου εις φύλλα καπνού και ανάμιξις αυτού μετ' εγχωρίου καπνού εις φύλλα, προς επαναφοράν εις την αλλοδαπήν του υπό διαμετακόμισιν εισκομισθέντος εις φύλλα καπνού και προς εξαγωγήν του μίγματος τούτου του εις φύλλα καπνού εις το εξωτερικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προσδιορισμός του φόρου.

Άρθρον 4.

ν. 1679 του 1919 άρθρ. 1 και Β.Δ. της 25 Μαΐου και 12 Ιουνίου 1919.

1. Το κεφάλαιον τούτο ισχύει καθ' όλον το Κράτος.

. . . . . .

4. Συσκευή των ανωτέρω ειδών επιτρέπεται μόνον εις δοχεία και ποσά καθορισθησόμενα δια Β.Δ/τος, ενεργείται δε εν τοις Καπνεργοστασίοις εσωτερικής καταναλώσεως, του δε ταμβάκου και εν τοις ειδικοίς ταμβακοποιείοις.

. . . . . .

6. Ο ανωτέρω φόρος αντικαθιστά τα μέχρι 1 Ιουλίου 1919 εισπραττόμενα εν τω Παλαιώ Βασιλείω δικαιώματα καταναλώσεως συν τω προσθέτω τοιούτω, τω εξόδω κοπής και αξία ταινιών, καθώς και τον εν ταις Νέαις Χώραις ήδη εισπραττόμενον φόρον καταναλώσεως, είναι δ' άσχετος προς το κατά τους τελωνιακούς νόμους εισπραττόμενον εισαγωγικόν τέλος.

Άρθρον 5.

Άρθρο 2 του ν. 1679 του 1919.

1. Η τιμή της λιανικής πωλήσεως των περιεχόντων πάντα τα ανωτέρω είδη κυτίων ορίζεται υπό των κυρίων αυτών και αναγράφεται τυπογραφικώς και ευαναγνώστως, ως και η ποιότης, το βάρος αυτών και το όνομα και η έδρα του βιομηχάνου ή καπνοπώλου, επί των εις τα εργοστάσια εσωτερικής καταναλώσεως εισκομιζομένων κυτίων προς εναπόθεσιν τοιούτων ειδών.

2. Απαγορεύεται η πώλησις πάντων των ανωτέρω ειδών εις τιμήν ανωτέραν της επί του κυτίου αναγραφομένης.

Άρθρον 6.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 2 και ν. 1321 του 1918.

1. Ο φόρος ούτος είναι άσχετος προς τον έγγειον φόρον επί του καπνού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Βεβαίωσις και είσπραξις.

Άρθρον 7.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 3.

1. Το κεφάλαιον τούτο ισχύει μόνον εν τω Παλαιώ Βασιλείω.

2. Ο φόρος καταναλώσεως επί μεν του εγχωρίου καπνού βεβαιούται και εισπράττεται κατά την κοπήν, επί δε του εκ της αλλοδαπής εισαγομένου είτε εις φύλλα, είτε κεκομ-

μένου, είτε εις σιγάρα μετασκευασμένου ως και επί του τουμπεκίου, εισπράττεται υπό της αρμόδιας τελωνιακής αρχής μετά του εισαγωγικού τέλους, αλλά διακεκριμένως.

Άρθρον 8.

ΒΗ' του 1892 άρθρ. 1 παρ. 2 και άρθρ. 3, ν. 522 του 1914 παρ. 14 άρθρ. 23.

1. Οι κύριοι του καπνού ευθύνονται δια τας πράξεις και τας παραβάσεις των παρ' αυτών προσλαμβανομένων εργατών.

2. Πάντα εν γένει τα έξοδα της εν Καπνεργοστασίοις εργασίας βαρύνουσι τους εισκομίζοντας προς κοπήν εν αυτοίς καπνόν εις φύλλα, του Δημοσίου υποχρέου μόνον εις δωρεάν παροχήν του πρός εγκατάστασιν της εργασίας απαιτουμένου χώρου.

3. Τα καθήκοντα και αι υποχρεώσεις των κυρίων του καπνού και των υπό τούτων προσλαμβανομένων εργατών και τα επ' αυτών δικαιώματα των Διευθυντών των Δημοσίων εργοστασίων ορίζονται δια Β. Διαταγμάτων.

Άρθρον 9.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 5.

1. Πας κάτοχος καπνού εις φύλλα, θέλων να θέση αυτόν εις ανάλωσιν, οφείλει να τον εισκομίση εις το εργοστάσιον, εις την περιφέρειαν του οποίου κείται η αποθήκη, εν η είναι αποταμιευμένος, παρεσκευασμένον και έτοιμον προς κοπήν μετά του αναλόγου αριθμού δοχείων προς εναπόθεσιν αυτού, συνοδεύων αυτόν και δι' εγγράφου εις διπλούν αιτήσεως περί κοπής και συσκευής.

Άρθρον 10.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 6.

1. Ο κατά το προηγούμενον 9 άρθρον εισκομιζόμενος εις τα εργοστάσια καπνός ζυγίζεται δια την εν αυτοίς δημοσίας πλάστιγγος και σημειούται υπό του Διευθυντού εν τη πράξει της εκκαθαρίσεως το εξευρεθέν ποσόν μετά την αφαίρεσιν 5% λόγω καταβρέγματος. Αφού δε καταβληθή ο φόρος καταναλώσεως κόπτεται, μετασκευάζεται εις σιγάρα, συσκευάζεται εν δοχείοις, συμφώνως προς την αίτησιν περιβάλλεται δια των αναλόγων ενσήμων ταινιών και παραδίδεται εις τον εισκομίσαντα αυτόν.

. . . . . .

Άρθρον 14.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 10.

1. Ο εκ της αλλοδαπής εισαγόμενος καπνός, τα σιγαρέττα, πούρα και το τουμπεκίον, ευθύς μετά τον τελωνισμόν και την κατά το άρθρον 7 καταβολήν του φόρου καταναλώσεως εις την τελωνειακήν αρχήν, αποστέλλονται υπ' αυτής απ' ευθείας εις το πλησιέστερον εργοστάσιον, όπου ενεργείται η κοπή, η μετασκευή εις σιγαρέττα, η συσκευή και η δια ταινιών περιβολή και μετά τούτο παραδίδονται προς τον ιδιοκτήτην.

2. Μόνον ο εκ της αλλοδαπής εις φύλλα καπνός τίθεται υπό τελωνειακήν διαμετακόμισιν κατά τας διατάξεις του τελωνιακού νόμου.

Άρθρον 15.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 21.

Αν το κατά την αυτήν ημέραν εισκομισθέν ποσόν καπνού υπερβαίνει τας δυνάμεις του εργοστασίου, κόπτεται ανάλογον ποσόν καπνού εκάστου των εισκομισάντων.

Άρθρον 16.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 22.

1. Ο άπαξ εισκομισθείς εις το εργοστάσιον καπνός δεν επιτρέπεται να εξαχθή τούτου, ούτε προ της κοπής, ούτε προ της συσκευής και περιβολής δια των ταινιών και εν η περιπτώσει επληρώθη το δικαίωμα καταναλώσεως.

Άρθρον 17.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 23.

1. Εάν εντός τριών ημερών από της εισκομίσεως εις το εργοστάσιον του καπνού, του τουμπεκίου, των σιγαρέττων και των σιγάρων, δεν προσαχθή η απόδειξις περί της πληρωμής του δικαιώματος καταναλώσεως, ή του εξόδου κοπής, προκειμένου περί καπνού κοπτομένου εις τα εργοστάσια διαμετακομίσεως, ταύτα, χαρακτηριζόμενα αδέσποτα την πρωίαν της τετάρτης ημέρας από της εισκομίσεως, εκποιούνται δια δημοπρασίας μονοημέρου ενεργουμένης υπό του Διευθυντού του εργοστασίου και του οικείου Ειρηνοδίκου. Το δε αποτέλεσμα της δημοπρασίας είναι υποχρεωτικόν.

2. Ο αγοραστής υποχρεούται να πληρώση προς τη αξία του καπνού, των σιγάρων και του τουμπεκίου, τον φόρον της καταναλώσεως.

3. Εν αποτυχία της δημοπρασίας, τα είδη ταύτα καταστρέφονται επί παρουσία του Διευθυντού του εργοστασίου και του Ειρηνοδίκου, συνταχθησομένου περί τούτου πρωτοκόλλου, εν ώ μνημονεύεται κατ' αριθμόν και χρονολογίαν η σχετική κατά το άρθρον 9 αίτησις, εις ήν και προσαρτάται τούτο.

4. Εάν ο αναδειχθησόμενος αγοραστής δεν καταβάλλη εις το ταμείον εντός τριών ημερών από της κατακυρώσεως της δημοπρασίας το τίμημα του καπνού, των σιγάρων ή του τουμπεκίου και το δικαίωμα της καταναλώσεως, ο μεν καπνός καταστρέφεται κατά τα ανωτέρω, ο δε αγοραστής καταδιώκεται δια την πληρωμήν του προσενεχθέντος υπ' αυτού τιμήματος.

5. Εάν ο κύριος του εισκομισθέντος εις το εργοστάσιον καπνού, σιγαρέττων ή τουμπεκίου, καίτοι προσαγαγών την απόδειξιν περί πληρωμής του δικαιώματος καταναλώσεως, δεν προσέλθη προς παραλαβήν των εισκομισθέντων εντός δέκα ημερών από της παραδόσεως της κατά το άρθρον 9 αιτήσεως, χαρακτηρίζονται ταύτα ως αδέσποτα και εκποιούνται κατά τα ανωτέρω.

Άρθρον 18.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 24.

Ο θέλων να κατασκευάση σιγαρέττα, οφείλει να πράξη τούτο εντός του δημοσίου εργοστασίου δια τεχνίτου της εκλογής του, τη εγκρίσει του Διευθυντού.

Άρθρον 19.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 25.

Το Δημόσιον ουδεμίαν αναλαμβάνει ευθύνην δια τον εις τα εργοστάσια εισκομιζόμενον καπνόν. Δικαιούνται όμως οι καπνοπώλαι της περιφερείας να διορίσωσιν εν αυτώ κοινόν αντιπρόσωπον, επιβλέποντα άπασαν την εργασίαν, ή εάν δεν συμφωνώσι περί της εκλογής ν' αναθέσωσιν αυτήν εις τον οικείον Δήμαρχον ή τον οικείον Ειρηνοδίκην.

. . . . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περί ταμβάκου.

Άρθρον 43.

Άρθρον 5 ν. 1679 του 1919.

1. Μόνον εν τω Παλαιώ Βασιλείω ισχύουσιν αι διατάξεις του κεφαλαίου τούτου.

2. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου 20 του νόμου 522 της 24 Δεκεμβρίου 1914 επεκτείνεται και εις την Παλαιάν Ελλάδα (κατωτέρω άρθρον 120).

Άρθρον 44.

ΒΝΕ' του 1892 άρθρ. 7.

Εις τον θέλοντα να μεταποιήση καπνόν εις ταμβάκον χορηγείται άδεια μεταποιήσεως ή μεταφοράς καπνού προς μεταποίησιν εις ταμβάκον.

Άρθρον 45.
ΒΡΙΑ του 1892 άρθρ. 12.

1. Δεν υπόκειται εις πληρωμήν του δια του άρθρου 4 οριζομένου φόρου ο εξαγόμενος εις την αλλοδαπήν ταμβάκος.

2. Ο αρμόδιος οικονομικός έφορος επί παροχή εγγυήσεως κατά τας διατάξεις του άρθρου 33 του νόμου τούτου χορηγεί την κατά το άρθρον 44 άδειαν μεταποιήσεως καπνού εις ταμβάκον.

3. Η ανωτέρω εγγύησις λύεται τη προσαγωγή τω αρμοδίω Οικονομικώ εφόρω, εντός εξαμήνου από της εκδόσεως της ανωτέρω αδείας, αντιγράφου του τε δηλωτικού εξαγωγής και της φορτωτικής τεθεωρημένης υπό της λιμενικής αρχής, άλλως υποχρεούνται αλληλεγγύως ο κάτοχος του καπνού και ο εγγυητής αυτού εις πληρωμήν του φόρου του Δημοσίου.

4. Ο εκ της αλλοδαπής εισαγόμενος ταμβάκος πλην του εισαγωγικού τέλους υπόκειται και εις τον φόρον καταναλώσεως, όστις εισπράττεται εν τοις τελωνείοις μετά του εισαγωγικού τέλους.

Άρθρον 46.
ΒΣΟΕ' του 1895 άρθρ. 2.

1. Η δια του ειδικού αποβράσματος (σερμπετίου) περίβρεξις του καπνού τελείται κατά μήνα Μάρτιον, Ιούλιον και Νοέμβριον εν καπνεργοστασίω της επαρχίας, εν η παρήχθη ο καπνός, ενώπιον των αρμοδίων Ειρηνοδικου, διευθυντού καπνεργοστασίου και αστυνόμου, οίτινες δι εκθέσεως βεβαιούσι το βάρος του περιβρεχθέντος καπνού και την αχρηστίαν τούτου προς κάπνισμα.

2. Μεταφορά του καπνού τούτου εις το ειδικόν ταμβακοποιείον επιτρέπεται μετά εικοσαήμερον από της περιβρέξεως αυτού, δι αδείας του αρμοδίου Οικονομικού εφόρου.

3. Η άδεια αύτη εκδίδεται επί τη βάσει εκθέσεως των ανωτέρω αρχών, βεβαιούσης την προς κάπνισμα αχρηστίαν του καπνού, επί παροχή αξιοχρέου εγγυήσεως κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου.

Άρθρον 47.
ΒΣΟΕ' του 1895 άρθρ. 3.

1. Η εις το καπνεργοστάσιον μεταφορά του καπνού επιτρέπεται δι' αδείας του αρμοδίου οικονομικού εφόρου επί παροχή αξιοχρέου εγγυήσεως κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Δεν επιτρέπεται περίβρεξις καπνού ελλάσσονος των 200 οκάδων.

Άρθρον 48.
ΒΣΟΕ' του 1895 άρθρ. 4.

Οι εγγυηταί ευθύνονται αλληλεγγύως μετά του κατόχου του καπνού επί τη πληρωμή τω Δημοσίω του οριζομένου φόρου δια το εν τη αδεία ποσόν καπνού, εφ όσον δεν επήλθεν η μεταποίησις αυτού εις ταμβάκον.

Άρθρον 49.
ΒΣΟΕ' του 1895 άρθρ. 5.

Επι τη βάσει της κατά το άρθρον 46 εκθέσεως περιβρέξεως του καπνού, της εκθέσεως αχρηστίας αυτού προς κάπνισμα και των σχετικών αδειών μεταφοράς, πιστούται ο κάτοχος του καπνού δια του εις ταμβάκον μεταποιηθέντος ποσού.

Άρθρον 50.
ΒΣΟΕ' του 1895 άρθρ. 6.

Οι κατά τον παρόντα νόμον κατασκευάζοντες ταμβάκον προς εξαγωγήν εις την αλλοδαπήν δεν υπόκεινται εις την υπό του άρθρου 46 του νόμου τούτου οριζομένην εγγύησιν.

Άρθρον 51.
ΒΣΟΕ' του 1895 άρθρ. 7.

Απαγορεύεται η εν ειδικώ ταμβακοποιείω εισαγωγή ή αποταμίευσις καπνού εις φύλλα.

Άρθρον 52.
Άρθρ. 1 του ν. 1679 του 1919.

Ο ταμβάκος υποβάλλεται εις τον υπό του άρθρου 4 οριζόμενον φόρον δραχ. 6 κατά χιλιόγραμμον, εισπραττόμενον δι ενσήμων ταινιών.

Άρθρον 53.
ΒΣΟΕ' του 1895 άρθρ. 13.

Διά Β. διατάγματος κανονισθήσονται ο τρόπος της περιβρέξεως του καπνού και το είδος του χρησιμοποιουμένου αποβράσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.
Περί πούρων κατασκευαζομένων εν τοις Καπνεργοστασίοις.

Άρθρον 54.
ΓΤΞΕ' του 1909 άρθρ. 4.

1. Αι διατάξεις του κεφαλαίου τούτου ισχύουσι μόνον εν τω Παλαιώ Βασιλείω.

2. Επιτρέπεται όπως εν δημοσίοις καπνεργοστασίοις, οριζομένης δι' αποφάσεως του Υπουργείου των Οικονομικών, μεταποιείται ο εισκομιζόμενος καπνός εις σιγάρα (πούρα).

3. Ο εις τα καπνεργοστάσια εσωτερικής καταναλώσεως εισκομίζων καπνόν προς τον ειρημένον σκοπόν υποχρεούται να καταβάλη το κατά το άρθρον 4 του νόμου τούτου δικαίωμα καταναλώσεως δραχμών 20 κατά χιλιόγραμμον καπνού και το αντίτιμον σιγαροχάρτου εκ δραχμών δύο εφ' εκάστου χιλιογράμμου καπνού, καίτοι μη ποιούμενος χρήσιν σιγαροχάρτου.

Άρθρον 55.
ΓΤΞΕ' του 1909 άρθρ. 5.

1. Η βεβαίωσις και είσπραξις του κατά το προηγούμενον άρθρον δικαιώματος καταναλώσεως και αντιτίμου σιγαροχάρτου ενεργείται τηρουμένων κατ' αναλογίαν πασών των εν ισχύϊ διατάξεων των περί φορολογίας του εν τω Κράτει καταναλισκομένου καπνού νόμων.

1. Το κατά το άρθρον 10 του παρόντος νόμου αφαιρούμενον κατά την εις τα εργοστάσια εισκόμισιν του καπνού 5% λόγω καταβρέγματος, δύναται ν' αναβιβασθή οσάκις πρόκειται περί καπνού προωρισμένου να μεταποιηθή εις σιγάρα (πούρα) λόγω καταβρέγματος και απωλειών εν γένει εις ποσόν οριοθησόμενον διά Β. διατάγματος, ουχί ανώτερον των 35%.

3. Επιτρέπεται τηρουμένων των νομίμων όρων η χρησιμοποίησις των εκ της κατασκευής σιγάρων (πούρων) απορριμμάτων καπνού προς κατασκευήν ταμβάκου ή άλλην χρήσιν κατά τα διά Β. διατάγματος κανονισθησόμενα. Εάν ο κύριος των απορριμμάτων τούτων δεν δηλώση εντός οκταημέρου ότι προτίθεται να χρησιμοποιήση ταύτα, καταστρέφονται υπό του Διευθυντού του Καπνεργοστασίου.

Άρθρον 56.
ΓΤΞΕ' του 1909 άρθρ. 6 παρ. 1.

Επιτρέπεται, ίνα διά Β. διατάγματος κανονισθή ίδιον σήμα το οποίον δέον να επιτίθηται δαπάνη του καπνεμπόρου εφ' εκάστου των εν τοις εργοστασίοις κατασκευαζομένων ή εκ της αλλοδαπής εισαγομένων σιγάρων (πούρων) κατά την εν τοις καπνεργοστασίοις κατασκευήν ή διά ταινιών καπνού περιβολήν των σιγάρων.

. . . . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.
Προσδιορισμός διά την υπηρεσίαν των δανείων των δικαιωμάτων επί του καπνού.

Άρθρον 62.
ΓΤΞΕ' του 1909 άρθρ. 2.

1. Αι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου ισχύουσι μόνον εν των Παλαιώ Βασιλείω.

2. Ο υπό του Δημοσίου εγγυώμενος ελάχιστος όρος της προσόδου εκ του δικαιώματος επί του καταναλισκομένου

καπνού, τουμπεκίου και σιγάρων (πούρων) της υπαγομένης κατά τον νόμον ΒΦΙΘ' της 26 Φεβρουαρίου 1898 κατά πάσαν περίπτωσιν εις το σύνολον των διά την υπηρεσίαν των εν τοις άρθροις 7-10 του αυτού νόμου οριζομένων δανείων, υπεγγύων προσόδων, ορίζεται εις δραχ. 7.492.000 επί τη βάσει καταναλώσεως οκάδων 1.291.724, ο δε εκ του σιγαροχάρτου εις δραχμάς 2.992.000 επί τη βάσει της καταναλώσεως καπνού εξ οκάδων 1.246.667.

3. Καθ' ην περίπτωσιν αι ετήσιαι εκ δικαιώματος καπνού εισπράξεις υπερβαίνουσι το ποσόν των δραχμών 7.492.000, το επί πλέον του ποσού τούτου μέχρι δραχμών 10.333.792 ανήκει ολόκληρον εις το δημόσιον ταμείον, εκ δε των πλέον του τελευταίου τούτου ποσού εισπράξεων τα μεν 22/80 ανήκουσιν εις το δημόσιον ταμείον, τα δε 58/80 λογίζονται ως υπέγγυος πρόσοδος, υποβαλλόμενα υπό τους όρους της διανομής τους οριζομένους υπό του ανωτέρω περί διεθνούς ελέγχου νόμου. Εις τους αυτούς όρους της διανομής υποβάλλεται και το πλεονάζον των εκ του σιγαροχάρτου εισπράξεων επί καταναλώσεως καπνού οκάδων 1.246.667, ήτοι ποσόν δραχμών 2.992.000.

4. Αι κατά τα ανωτέρω εισπράξεις πλέον του ποσού δραχ. 7.492.000 μέχρι δραχμών 10.333.792 και εκ των πλέον του τελευταίου τούτου ποσού 22/80 αι εις το Δημόσιον ανήκουσαι κατατιθέμεναι εις την Εθνικήν Τράπεζαν προορίζονται αποκλειστικώς διά την υπηρεσίαν των διά την κατασκευήν των σιδηροδρομικών γραμμών Πειραιώς - Συνόρων και Πύργου-Μελιγαλά συνομολογηθέντων δανείων.

Άρθρον 63.
Άρθρον 9 ν. 1679 του 1919.

Πρό του διά Β. Διατάγματος καθορισμού του χρόνου της ισχύος του άρθρου 4 εν Παλαιά Ελλάδι, θέλουσι καθορισθή μεταξύ της Ελληνικής Κυβερνήσεως και της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής το μέρος εκ του φόρου του καπνού, όπερ θέλει υπάγεσθαι εις τον υπολογισμόν των πλεονασμάτων τον προβλεπόμενον υπό του νόμου περί Ελέγχου, ως επίσης και τα υπό του Δημοσίου προς υπολογισμόν των αυτών πλεονασμάτων εγγυώμενα ελάχιστα όρια αποδόσεως του φόρου επί του καπνού και του δικαιώματος καταναλώσεως σιγαροχάρτου εν Παλαιά Ελλάδι.

. . . . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.
Περί ενοικιάσεως του δικαιώματος.

Άρθρον 65.
ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 58.

1. Αι διατάξεις του κεφαλαίου τούτου ισχύουσι μόνον εν τω Παλαιώ Βασιλείω.

2. Το δικαίωμα του κόπτειν καπνόν, του συνιστάν τα προς τούτο εργοστάσια, του εισπράττειν το διά του παρόντος επιβαλλόμενον δικαίωμα και όλα τα διά τούτου χορηγούμενα εις το Δημόσιον δικαιώματα μετά των επιβαλλομένων αυτώ υποχρεώσεων δύναται η Κυβέρνησις, κατ' απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, να ενοικιάση διά δημοπρασίας και διά περίοδον, μη υπερβαίνουσαν τα πέντε έτη.

3. Εν τοιαύτη περιπτώσει, τον χρόνον της ενοικιάσεως, τον τρόπον της δημοπρασίας, τας λεπτομερείς υποχρεώσεις του ενοικιαστού, τον χρόνον και τον τρόπον της πληρωμής του ενοικίου και όλας τας αναγκαίας λεπτομερείας θέλει κανονίσει Β. Διάταγμα.

Άρθρον 66.

ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 59.

1. Η ενοικίασις θέλει γίνει ενωτικώς δι' όσον το Κράτος επί δημοσίας δημοπρασίας, καθ' ην αι προσφοραί δίδονται προφορικώς.

2. Ως ελάχιστος όρος της επί δημοπρασίας δοθησομένης πρώτης προσφοράς ορίζεται το ποσόν των δραχμών 11.000.000.

Άρθρον 67.
ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 60.

Οι χορηγήσαντες την προκαταβολήν εις το δάνειον των 120.000.000 θέλουσι προσκληθή όπως ενασκήσωσιν, αν θέλωσιν, εν τη δημοπρασία επί ίσοις το δικαίωμα της προτιμήσεως όπερ έχουσι δυνάμει του νόμου ΩΠΗ' της 30 Δεκεμβρίου 1880.

Άρθρον 68.
ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 61.

Η κατά τα 65, 66, 67 και 68 άρθρα ενοικίασις δεν ισχύει, αν μη κυρωθή διά νόμου.

Άρθρον 69.
ΑΥΚ' του 1887 άρθρ. 62.

Οι υπάλληλοι του ενοικιαστού εξομοιούνται με δημοσίους υπηρέτας ως προς την ενάσκησιν των καθηκόντων των.

. . . . . .

Άρθρον 97.
ΓΤΠΑ' του 1909 άρθρ. 9.

Απαγορεύεται η εν καπνεργοστασίοις εισαγωγή κυτίων ή άλλων δοχείων προς συσκευήν κεκομμένου καπνού ή σιγαρέττων, εάν μη επί των κυτίων τούτων φέρεται το όνομα και το επώνυμον του εισάγοντος τον καπνόν εις το καπνεργοστάσιον καπνεμπώλου. Ούτος υποχρεούται μόνος ή διά του αντιπροσώπου του να εξαγάγη τα κυτία εκ του καπνεργοστασίου και δεν δύναται να μεταβιβάση αυτά εις έτερον εντός του καπνεργοστασίου.

. . . . . .

ΜΕΡΟΣ Δ'.
Περί του καπνού των Νέων Χωρών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
Περί φορολογίας του καπνού.
Άρθρον 103.

Άρθρον 1 ν. 522 του 1914.

Αι διατάξεις του Δ' μέρους ισχύουσι μόνον εν ταις Νέαις Χώραις.

1. Το αποκλειστικόν δικαίωμα του κόπτειν και συσκευάζειν τον καπνόν εις δοχεία κεκομμένου καπνού και σιγαρέττων και μεταποιείν τον καπνόν εις σιγάρα (πούρα), καθ' όλην την χώραν της Νέας Ελλάδος, ένθα άχρι τούδε υφίσταται το μονοπώλιον του καπνού, εν Σάμω και εν Θάσω, ανήκει αποκλειστικώς εις το Κράτος, εκτελείται δε κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Επιτρέπεται μόνον εις τους καταναλωτάς να κατασκευάζωσι διά της χειρός σιγαρέττα εκ του κατά τας διατάξεις του νόμου πωλουμένου κεκομμένου καπνού προς ατομικήν αυτών χρήσιν.

3. Πάντα εν γένει τα έξοδα της εν Καπνεργοστασίοις εργασίας βαρύνουσιν τους εισκομίζοντας προς κοπήν εν αυτοίς καπνόν εις φύλλα, του Δημοσίου υποχρέου μόνον εις δωρεάν παροχήν του προς εγκατάστασιν της εργασίας απαιτουμένου χώρου.

. . . . . .

Άρθρον 105.
Άρθρον 3 νόμου 522 του 1914.

1. . . . . .

2. Η κοπή του καπνού και η συσκευή και μεταποίησις αυτού εις σιγαρέττα, σιγάρα (πούρα), ταμβάκον και εις οιονδήποτε άλλο βιομηχανικόν προϊόν, διά την εις το εξωτερικόν εξαγωγήν, είναι επίσης ελευθέρα, υποβαλλομένη όμως εις τους υπό του νόμου τούτου προβλεπομένους όρους ελέγχου και εποπτείας.

. . . . . .

Άρθρον 107.
Άρθρον 5 νόμου 522 του 1914.

1. Αι διατάξεις του νόμου τούτου εφαρμόζονται επί του καπνού και παντός φυτού δυναμένου να καπνισθή ως καπνός.

μπεκίου εξομοιούται προς τον καπνόν, κατά την εφαρ-
των διατάξεων του νόμου τούτου.

. . . . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.
αγωγή βιομηχανικών ειδών εκ του εξωτερικού.

Άρθρον 119.
Άρθρον 18 νόμου 522 του 1914.

Τα εισαγόμενα εκ του εξωτερικού εις την κατά το
ν 103 χώραν παντός είδους καπνά, σιγάρα (πούρα
αμβάκης υπόκεινται εις το κατά το δασμολόγιον ει-
γικόν τέλος.
ανωτέρω είδη υπόκεινται προσέτι εις τον ανωτέρω
θρ. 4 οριζόμενον φόρον καταναλώσεως, εισπρακτό-
διά χρήσεως ταινιών, κατά τα διά Β. Διατάγματος
ισθησόμενα.
Τα εκ της λοιπής Ελλάδος εισαγόμενα εις την κατά
θρον 103 χώραν κεκομμένα καπνά, σιγαρέττα και σι-
τα προερχόμενα εκ των εργοστασίων διαμετακομί-
υπόκεινται εις φόρον καταναλώσεως, τον οριζόμενον εν
θρω 4 του παρόντος νόμου.
Απαγορεύεται η εις την κατά το άρθρον 103 χώραν
ωγή και πώλησις κεκομμένου καπνού, σιγαρέττων,
ων και τουμπεκίου, υποβληθέντων εις τον φόρον κα-
λώσεως της παλαιάς Ελλάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.
Φόρος καταναλώσεως ταμβάκου.
Άρθρον 120.
Άρθρον 20 νόμου 522 του 1914.

Η μεταποίησις καπνού εις ταμβάκον επιτρέπεται εν
ώ ταμβακοποιείω, ο δε μεταποιούμενος εις ταμβάκον
ός υπόκειται εις τον εν άρθρω 4 του παρόντος νόμου
όμενον φόρον δραχμών 6 κατά χιλιόγραμμον.
Απαλλάσσεται του φόρου τούτου ο προωρισμένος να
χθή και να καταναλωθή εκτός της κατά το άρθρον 103
νόμου τούτου χώρας ταμβάκος.
Διά Β. Διατάγματος κανονισθήσονται οι όροι και αι
υπώσεις της λειτουργίας ειδικών ταμβακοποιείων και
διά χρήσεως ταινιών εισπράξεως του φόρου τούτου και
ανωτέρω απαλλαγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.
Διατυπώσεις φορολογίας καπνού.

Άρθρον 121.
Άρθρον 26 νόμου 522 του 1914.

Πας κεκτημένος άδειαν επιτηδεύματος καπνοπώλου
κάτοχος καπνού εις φύλλα, περιελθόντος εις αυτόν κατά
άρθρον 114 του νόμου ή νομίμως εισαχθέντος εκ του
τερικού ή της λοιπής Ελλάδος, θέλων να θέση εις ανάλω-
εν τω εσωτερικώ, οφείλει να ζητήση παρά της υπηρεσίας
φορολογίας καπνού και λάβη άδειαν να εισκομίση τον κα-
εις δημόσ. ν ή ιδιωτικόν καπνεργοστάσιον, εις την περι-
ειαν του οποίου υπάγεται η αποθήκη, εν η ο καπνός, είναι
οτεταμιευμένος, παρασκευασμένον και έτοιμον προς κο-
, μετά του αναλόγου αριθμού δυχείων προς εναπόθεσιν
τού, συνοδεύων αυτόν και με έγγραφον εις διπλούν αί-
την περί κοπής και συσκευής του καπνού.
2. Εν τη αιτήσει ταύτη δηλούται ιδίως η ποσότης και η
ότης του καπνού και εάν θα διασκευασθή εις κυτία καπ-
ή σιγαρέττων.
3. Ο εισκομιζόμενος εις δημόσιον ή ιδιωτικόν καπνεργο-
ιον καπνός ζυγίζεται και σημειούται υπό του Διευθυντού
του Ελεγκτού επί της αιτήσεως κοπής το ευρεθέν ποσόν
τά την αφαίρεσιν 5% λόγω καταβρέγματος, αφού δε κα-
βληθή ο φόρος καταναλώσεως, κόπτεται, μετασκευάζεται
σιγαρέττα, συσκευάζεται εις δοχεία συμφώνως προς την
τησιν, περιβάλλεται διά των αναλόγων ενσήμων ταινιών
σημάτων του Κράτους, διαγραφομένων υπό των υπαλλή-
ων της φορολογίας του καπνού διά της σφραγίδος της υπηρεσί-
ς των και παραδίδονται εις τον εισκομίσαντα τον καπνόν.

. . . . . .

Άρθρον 126.
Άρθρον 36 παρ. 2 νόμου 522 του 1914.

1. Ο νόμος ούτος (άρθρ. 103-125) ισχύει εν Κρήτη και Ικαρία, της διατάξεως της παρ. 2 του άρθρου 104 εφαρμοζομένης και εν Κρήτη. Καταργείται ο εν Κρήτη εισπρατόμενος εισαγωγικός φόρος του καπνού εις φύλλα.

2. Διά Β. Διαταγμάτων κανονισθήσονται οι όροι και ο τρόπος της βεβαιώσεως και εισπράξεως των κατά τον νόμον τούτον επιβαλλομένων φόρων και εν γένει τα λεπτομέρειαι της εκτελέσεως του νόμου τούτου.

3. Εις τον αυτόν Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

. . . . . .

(2) Β.Δ. της 6/9.2.1921 «περί επεκτάσεως και εις την Δυτικήν Θράκην της εν ταις Νέαις Χώραις ισχυούσης περί φορολογίας του καπνού Ελληνικής νομοθεσίας, ως και της νομοθεσίας περί μονοπωλίου του σιγαροχάρτου» (ΦΕΚ 21/1921).

Άρθρον μόνον.

Η περί φορολογίας του καπνού Ελληνική νομοθεσία, η εν ταις Νέαις Χώραις ισχύουσα κατά τας διατάξεις του από 13 Απριλίου 1920 Κώδικος των νόμων περί φορολογίας του καπνού και των νόμων 2160, 2525 και 2541 του 1920 και των σχετικών Β.Διαταγμάτων, ως και η νομοθεσία περί Μονοπωλίου του σιγαροχάρτου εν ταις Νέαις Χώραις, επεκτείνεται, από της 15 Φεβρουαρίου 1921, εις την Δυτικήν Θράκην.

(3) Ν.Δ. της 30/8-2/9/1925 «περί παρακρατήσεως επί του επιβεβλημένου φόρου επί του καταναλισκομένου καπνού κ.λ.π. υπέρ των Εθνικών Ορφανοτροφείων, Οικοτροφείων και Παιδικών Σταθμών και περί ανεγέρσεως και επισκευής Δημοσίων καπνοκοπτηρίων» (ΦΕΚ 233/1925).

. . . . . .

Άρθρον 8.

Το κατά τας διατάξεις των άρθρων 10 και 121 του Κώδικος νόμων περί φορολογίας του καπνού αφαιρούμενον ποσόν εκ του εισκομιζομένου εις τα Καπνεργοστάσια προς κοπήν καπνού λόγω καταβρέγματος δύναται να ορισθή διά Διατάγματος κατά Καπνεργοστάσια και κατά εποχάς του έτους από 5 μέχρι 1% προκειμένου μόνον διά καπνόν εισαγόμενον διά την κατασκευήν μηχανοποιήτων σιγαρέττων.

. . . . . .

(4) Ν. 5251/1931 «περί διαρρυθμίσεως της φορολογίας του καταναλισκομένου εν τω Κράτει καπνού» (ΦΕΚ 258/1931).

Οι διά των εν ισχύϊ νόμων περί φορολογίας του καπνού καθοριζόμενοι φόροι καταναλώσεως και πρόσθετοι τοιούτοι επί των καθ' άπαν το Κράτος καταναλισκομένων, καπνού, σιγαρέττων, σιγάρων (πούρων), τουμπεκίου και ταμβάκου, είτε εγχωρίων είτε εκ της αλλοδαπής εισαγομένων, εσπράττονται εις τα Καπνεργοστάσια του Κράτους εντός δέκα ημερών από της εισκομίσεως του καπνού, αντί της υπό του άρθρου 5 του Ν.Δ/τος της 30 Αυγούστου 1925 «περί παρακρατήσεως ποσοστού επί του επιβεβλημένου φόρου επί του καταναλισκομένου καπνού υπέρ των Εθνικών Ορφανοτροφείων κ.λ.π.» οριζομένης πενθημέρου προθεσμίας.

Η ισχύς του παρόντος ορισθήσεται διά Διατάγματος.

. . . . . .

(5) Α.Ν. 966/1937 «περί συμπληρώσεως διατάξεων νόμων περί φορολογίας του καπνού και σιγαροχάρτου» (ΦΕΚ 477/1937).

. . . . . .

Άρθρον 5.

1. Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών δύναται να αναστέλληται εφ' ωρισμένον διά ταύτης καθοριζόμενον χρόνον η ισχύς της διατάξεως του άρθρου 82 του Κώ-

δικος των Νόμων περί φορολογίας καπνού, μόνον ως προς την απαγόρευσιν της υπό καπνοπώλου διατηρήσεως εν τω Καταστήματι αυτού ή αλλαχού δοχείων εμπεριεχόντων σιγαρέττα και εχόντων διερρηγμένην την ένσημον ταινίαν.

2. Δι' ομοίας αποφάσεως δύναται να καθορίζηται το βάρος και η συσκευασία σιγαρέττων κατασκευαζομένων διά καπνού εξωτερικής προελεύσεως εν τοις Καπνεργοστασίοις του εσωτερικού βάσει των ισχυουσών διατάξεων ή κατά παρέκκλισιν τούτων ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια.

Άρθρον 6.

1. Εις περιπτώσεις καθ' ας καπνοβιομηχανικά προϊόντα ήξελον υποστή φθοράν ή βλάβην τοιαύτην ώστε να καθίσταται αδύνατος η διάθεσις αυτών εις την κατανάλωσιν, δύναται ο Υπουργός των Οικονομικών, αιτήσει του ενδιαφερομένου καπνοβιομηχάνου, μετά προηγουμένην συνεννόησιν μετά της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής, να εγκρίνη την αντικατάστασιν των ενσήμων ταινιών των περιβαλλουσών τα περιέχοντα τα τοιαύτα καπνοβιομηχανικά προϊόντα δοχεία ή κυτία διά νέων ταινιών της αυτής κατηγορίας και βάσει της ισχυούσης εκάστοτε διατιμήσεως.

2. Η αντικατάστασις θα ενεργήται, βάσει πρωτοκόλλου καταστροφής των εν λόγω δοχείων μετά των περιβαλλουσών ταύτα ταινιών, συντασσομένου υπό Επιτροπής αποτελουμένης εκ του Διευθύνοντος το Καπνεργοστάσιον Εφόρου Καπνού, του Διευθυντού του Ταμείου ή άλλου Οικον. Υπαλλήλου οριζομένου υπό του Υπουργού των Οικονομικών, του Ειρηνοδίκου και του Αστυνόμου, τη συμπράξει και αντιπροσώπου της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής, εφ' όσον ήθελεν ορισθή παρά ταύτης τοιούτος.

3. Βάσει του πρωτοκόλλου τούτου καταστροφής θα επιτρέπηται η εισαγωγή αναλόγου ποσότητος καπνού εις το Καπνεργοστάσιον, άνευ καταβολής των αντιστοίχων φόρων καταναλώσεως, παρεπομένων φόρων και αντιτίμου σιγαροχάρτου, ως και η πίστωσις της μερίδος του Καπνοβιομηχάνου εν τω οικείω βιβλίω πιστοχρεώσεως καπνεμπόρων.

4. Αι δαπάναι της καταστροφής βαρύνουσι τον αυτούντα, η δε αποζημίωσις των μελών της Επιτροπής καθοριζομένη υπό του Υπουργού των Οικονομικών προκαταβάλλεται υπό του Καπνοβιομηχάνου κατά τα δι' αποφάσεως του Υπουργού εκάστοτε οριζόμενα.

5. Αι διατάξεις των παρ. 2 και 4 του παρόντος άρθρου αι αφορώσαι την σύνθεσιν της Επιτροπής και την αποζημίωσιν των μελών αυτής εφαρμόζονται και εις πάσαν άλλην περίπτωσιν καταστροφής καπνού ή ειδών βιομηχανίας τούτου. Εν περιπτώσει αδυναμίας συνθέσεως της Επιτροπής αύτη συντίθεται κατά τα δι' αποφάσεως του Υπουργού εκάστοτε οριζόμενα.

6. Αι διατάξεις του άρθρου τούτου ισχύουσιν διά περιπτώσεις γεννηθησομένας μετά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου.

(6) Α.Ν. 1941/1939 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί φορολογίας του καναλισκομένου καπνού, ταμβάκου κ.λ.π. διατάξεων» (ΦΕΚ 358/1939).

....

Άρθρον 3.

1. Συμφώνως προς τας ισχυούσας διατάξεις περί εισαγωγής εις τα Καπνεργοστάσια καπνού εις φύλλα προς κατασκευήν σιγαρέττων επιτρέπεται, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών και η εισαγωγή καπνού εις φύλλα προς κατασκευήν «καπνού πίπας».

2. .....

3. Διά Β.Δ. καθορίζονται εκάστοτε το βάρος και το περιεχόμενον των εκ των καπνεργοστασίων του Κράτους εξαγομένων κυτίων σιγαρέττων, δοχείων καπνού πίπας, σιγάρων (πούρων), τουμπεκίου και ταμβάκου, ως και πάσα λεπτομέρεια αναφερομένη εις την εφαρμογήν της διατάξεως του παρόντος νόμου.

(7) Α.Ν. 1973/1939 «περί προσθέτου φορολογίας καταναλώσεως επί των σιγαρέττων πολυτελείας» (ΦΕΚ 393/1939).

..... Άρθρον .....

5. Εφεξής δύνανται διά Βασιλικών Διαταγμάτων να καθορίζωνται αι κλάσεις, το είδος, ο τύπος, αι διαστάσεις και το χρώμα των ταινιών ή ενσήμων δι' ων θέλει ενεργείσθαι η είσπραξις του φόρου και ο τρόπος επικολλήσεως αυτών επί των κυτίων και της διαγραφής αυτών.

.....

(8) Ν.Δ. 606/1941 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων αφορώντων την διεξαγωγήν των καπνοβιομηχανικών εργασιών και τροποποιήσεως ενίων διατάξεων περί Εφοριών Καπνού» (ΦΕΚ 360/1941).

Άρθρον 1.

1. Τα διαπιστούμενα πλεονάσματα βιομηχανοποιησίμου καπνού εντός των καπνεργοστασίων κατά τους βάσει των ισχυουσών διατάξεων διενεργουμένους ελέγχους, θεωρούμενα ως νέαι εισαγωγαί καπνού προς κοπήν αναδηλούνται και υποβάλλονται εις τους αναλογούντας φόρους επί του καταναλισκομένου καπνού και σιγαροχάρτου άνευ νέας πιστώσεως της μερίδος του εις φύλλα καπνού, των καπνοβιομηχανιών.

2. Τα καθ' όμοιον τρόπον διαπιστούμενα ελλείμματα βιομηχανοποιησίμου καπνού άτινα καλύπτονται δι' αντιστοίχου ποσότητας καπνοκόνεως προελθούσης συνεπεία χρήσεως ειδικών μηχανημάτων αποκονιώσεως, ων η λειτουργία επιτρέπεται δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών αναπληρούνται μέχρι 2%, επί της βιομηχανοποιηθείσης ποσότητος καπνού εις φύλλα επιτρεπομένης της εισαγωγής καπνού άνευ καταβολής των επί τούτων αναλογούντων φόρων επί του καταναλισκομένου καπνού και σιγαροχάρτου. Η αναπλήρωσις αύτη ενεργείται μετά την κατά τας ισχυούσας διατάξεις καταστροφήν της αναπληρουμένης καπνοκόνεως, βάσει πρωτοκόλλου συντασσομένου υπό του Εφόρου Καπνού, του συμπράττοντος εις τον έλεγχον καπνικού υπαλλήλου και αντιπροσώπου της καπνοβιομηχανίας ενεργουμένης και πιστώσεως της μερίδος του εις φύλλα καπνού της καπνοβιομηχανίας διά του σύτω εισαγομένου καπνού εις φύλλα εις την Εφορίαν Καπνού. Κυρούται η υπ' αριθ. Μ.18447 του έτους 1937 απόφασις του Υπουργού των Οικονομικών και αι δυνάμει ταύτης ενεργηθείσαι μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Ν. Διατάγματος πράξεις.

3. Οσάκις ανεξαρτήτως των ανωτέρω κατά τους ελέγχους των ελεγχομένων διαμερισμάτων των καπνοβιομηχανιών διαπιστούται ύπαρξις καπνοκόνεως καλυπτούσης ισόποσον καπνόν εις φύλλα, διαφυλάσσεται αύτη εντός του ελεγχομένου διαμερίσματος. Εν τη περιπτώσει ταύτη μετά του αντιγράφου του πρωτοκόλλου ελέγχου του υποβαλλομένου εις το Υπουργείον των Οικονομικών ο Έφορος Καπνού αναφέρει και τους ειδικούς λόγους τους προκαλέσαντας την εμφάνισιν της τοιαύτης καπνοκόνεως. Το Υπουργείον των Οικονομικών εκτιμών τους λόγους τούτους αποφαίνεται δι' αποφάσεών του ή περί της καταστροφής της καπνοκόνεως εν όλω ή εν μέρει μετά της καταστροφής αναλόγου αριθμού ενσήμων ταινιών και εξοφλήσεως αντιστοίχων αιτήσεων κοπής καπνού ή περί της εντός ταχθησομένης προθεσμίας τακτοποιήσεως της καπνοκόνεως διά παρουσιασθησομένων πλεονασμάτων. Καπνοβιομηχανίαι χρησιμοποιούσαι αποκονιωτικά μηχανήματα κατά την ούτω τασσομένην προθεσμίαν αναπληρούσι την καπνόκονιν διά καπνού εις φύλλα κατά τα εν παρ. 2 του παρόντος άρθρου οριζόμενα.

4. Οι κατά τας ισχυούσας διατάξεις έλεγχοι των ελεγχομένων διαμερισμάτων ενεργούνται πάντοτε συντασσομένου περί τούτων πρωτοκόλλου κατά τα δι' αποφάσεων του Υπουργείου των Οικονομικών οριζόμενα, ούτινος αντίγραφον υποβάλλεται εις το Υπουργείον των Οικονομικών.

5. Τα υπολείμματα της εν ταις Εφορίαις Καπνού κοπής και βιομηχανοποιήσεως του καπνού καταστρέφονται κατά τας ισχυούσας διατάξεις ή διατίθενται μετ' αχρήστευσίν των κατά τα δι' αποφάσεων του Υπουργείου Οικονομικών οριζόμενα δι' άλλους σκοπούς.

.....

(9) Ν.Δ. 778/1941 «περί θέσεως εν κυκλοφορία κεκομμένου καπνού», (ΦΕΚ 423/1941).

Άρθρον 1.

1. Συμφώνως προς τας ισχυούσας διατάξεις περί εισαγωγής εις τα Καπνεργοστάσια καπνού εις φύλλα προς κατασκευήν σιγαρέττων, δύναται να επιτρέπηται, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, λόγω υφισταμένης ελλείψεως σιγαροχάρτου και εφ' όσον χρονικόν διάστημα θα διαρκή αύτη, η καθ' άπαν το Κράτος ή και μέρος τούτου, εισαγωγή εις τα Καπνεργοστάσια καπνού εις φύλλα προς κατασκευήν «κεκομμένου καπνού».

2. Ο «κεκομμένος καπνός» θα καταναλίσκηται υπό των καπνιστών ή διά χρήσεως πίππας ή διά την κατασκευήν χειροποιήτων σιγαρέττων διά της χρήσεως λεπτού χάρτου η προμήθεια του οποίου επαρίεται εις την πρωτοβουλίαν του καπνιστού.

3. Κατά την διάρκειαν της υπό τας προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου κυκλοφορίας του «κεκομμένου καπνού» και καθ' ον χρόνον θα επιτρέπηται αύτη, αναστέλλεται η εφαρμογή των κυρώσεων των προβλεπομένων υπό του άρθρου 4 του Νομοθ. Διατάγματος της 11 Ιουλίου 1925 «περί αυξήσεως του φόρου καταναλώσεως επί του καθ' άπαν το Κράτος καταναλισκομένου καπνού, σιγαρέττων και πούρων» και του άρθρου 6 του νόμου 5833 του έτους 1933 «περί διαρρυθμίσεως της φορολογίας καπνού» προκειμένου περί παραβατών κατόχων σιγαροχάρτου ή λεπτού χάρτου καταλλήλου προς κάπνισμα, βάρους μέχρι δέκα δραμίων, εφ' όσον ούτοι, είναι συγχρόνως και κάτοχοι προς ιδιόχρησιν προσδιορισμένου κυτίου ή δοχείου «κεκομμένου καπνού» εξαχθέντος εκ των Καπνεργοστασίων του Κράτους και υπαχθέντος εις την νενομισμένην φορολογίαν.

Άρθρον 2.

1. Ο φόρος καταναλώσεως, οι λοιποί παρομαρτούντες φόροι, ο νέος πρόσθετος φόρος πολυτελών σιγαρέττων και το αντίτιμον σιγαροχάρτου επί του καθ' άπαν το Κράτος καταναλισκομένου «κεκομμένου καπνού» εγχωρίας προελεύσεως ισούνται προς τους εκάστοτε ισχύοντας φόρους διά τα αντιστοίχου ποιότητος σιγαρέττα και εισπράττονται διά των αυτών ταινιών.

2. Ο «κεκομμένος καπνός» θα κυκλοφορή εις τας αυτάς τιμάς και ποιότητας εις ας κυκλοφορούσι και τα σιγαρέττα εγχωρίας προελεύσεως. Και επί του «κεκομμένου καπνού» θα τηρήται η αυτή με τα σιγαρέττα διαδικασία παραγωγής και εμπορίας.

Άρθρον 3.

1. Ο βάσει του παρόντος Νομοθετικού Διατάγματος παραχθησόμενος «κεκομμένος καπνός» πασών των ποιοτήτων θα συσκευάζηται αποκλειστικώς εις κυτία ή δοχεία των 20 γραμματίων όμοια προς τα προβλεπόμενα διά την συσκευασίαν των σιγαρέττων «λαϊκής ποιότητας». Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών δύναται να επιτρέπηται η συσκευασία του «κεκομμένου καπνού» και εις κυτία ή δοχεία βαρών εις α επιτρέπηται κατά τας ισχυούσας διατάξεις η συσκευασία των σιγαρέττων.

2. Δύνανται οι καπνοβιομήχανοι προς συσκευασίαν του «κεκομμένου καπνού» βάρους 20 γραμμαρίων και χρησιμοποιήσωσι και τα ήδη κατά ποιότητας σιγαρέττων εν χρήσει κυτία αυτών.

3. Κατ' εξαίρεσιν τον «κεκομμένον καπνόν» δύνανται οι καπνοβιομήχανοι να συσκευάσωσιν ανά 10 γραμμάρια και εις κυτία των σιγαρέττων 12 1/2 γραμμαρίων μόνον μέχρις εξαντλήσεως των εις χείρας των ευρισκομένων αποθεμάτων εκ των κυτίων τούτων. Τα δοχεία ή κυτία ταύτα θα περιβάλλωνται με ταινίας σιγαρέττων αντιστοίχου ποιότητος των 10 γραμμαρίων διατιμωμένων αναλόγως των κατά την δημοσίευσιν του υπ' αριθ. 605 ε.ε. Ν.Δ. «περί καθορισμού της φορολογίας του καταναλισκομένου καπνού κ.λ.π. εν κυκλοφορία ταινιών των 12 1/2 γραμμαρίων».

Άρθρον 4.

1. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζεται η χρονολογία αφ' ης απαγορεύεται η περαιτέρω παραγωγή ή η κυκλοφορία ή η κατοχή του βάσει του παρόντος και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδοθησομένων Υπουργικών αποφάσεων παραχθησομένου «κεκομμένου καπνού». Η απαγόρευσις αύτη δύναται ν' αφορά και τμήματα ή τμήμα μόνον της Ελληνικής Πολιτείας.

2. Προκειμένης γενικής ή μερικής απαγορεύσεως της παραγωγής, κυκλοφορίας ή κατοχής του «κεκομμένου καπνού δύναται ο Υπουργός των Οικονομικών υπό τους όρους του άρθρου 6 του υπ' αριθ. 966/1937 Α.Ν. «περί συμπληρώσεως διατάξεων νόμων περί φορολογίας του καπνού και σιγαροχάρτου» να εγκρίνη την αντικατάστασιν των ενσήμων ταινιών των περιβαλλουσών τα περιέχοντα τον «κεκομμένον καπνόν» δοχεία ή κυτία, εφ' όσον τα κυτία ταύτα θα παρεδίδοντο υπό των Καπνοβιομηχάνων εις τας Εφορίας Καπνού εντός προθεσμίας οριζομένης δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών.

Άρθρον 5.

1. Δύναται ο Υπουργός των Οικονομικών να προέρχηται εις την εκ του εσωτερικού ή εξωτερικού προμήθειαν και διασκευήν μετά προηγουμένην επισήμανσιν ή μη σιγαροχάρτου ή λεπτού χάρτου προς κατασκευήν φύλλων ή φυλλαδίων σιγαροχάρτου, άτινα θα πωλώνται προς τους καπνοβιομηχάνους εις τιμήν καθοριζομένην εκάστοτε δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών. Επίσης, δύναται να προέρχηται εις την εκ της αλλοδαπής, προμήθειαν κυλίνδρων σιγαροχάρτου και διάθεσιν τούτων καθ' όμοιον τρόπον προς τους Καπνοβιομηχάνους.

2. Ο αριθμός των φύλλων εκάστου φυλλαδίου, αι διαστάσεις και τα βάρη εκάστου φύλλου του φυλλαδίου, αι διαστάσεις και τα βάρη του φύλλου του λεπτού χάρτου και ο τρόπος τοποθετήσεως τούτων εις τα κυτία ή δοχεία καθορίζονται δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών.

3. Προκειμένης κυκλοφορίας κυτίων ή δοχείων «κεκομμένου καπνού» εφοδιασμένων με φύλλον λεπτού χάρτου ή φυλλάδιον σιγαροχάρτου, συμφώνως προς τους όρους του παρόντος άρθρου, δεν θα τυγχάνωσιν εφαρμογής αι διατάξεις των παραγρ. 2 και 3 του πρώτου άρθρου του παρόντος Νομοθετικού Διατάγματος.

4. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζονται αι προθεσμίαι και τα τοπικά όρια της κυκλοφορίας ή απαγορεύσεως αυτής διά τα κυτία ή δοχεία «κεκομμένου καπνού» τα εφοδιασμένα ή μη με φύλλα λεπτού χάρτου ή φυλλάδια σιγαροχάρτου. Βάσει των ούτω καθοριζομένων προθεσμιών και τοπικών ορίων καθορίζεται η χρονική και τοπική ισχύς ή μη των διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου πρώτου του παρόντος Νομοθετικού Διατάγματος συμφώνως προς τας υπό της προηγουμένης παραγράφου του παρόντος άρθρου προβλεπόμενα.

Άρθρον 6.

Πάσα λεπτομέρεια προς εφαρμογήν του παρόντος Νομοθετικού Διατάγματος, ούτινος η ισχύς άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών.

. . . . . .

(10) Α.Ν. 477/1945 «περί καλλιεργείας καπνού κατά το έτος 1945» (ΦΕΚ 192/1945).

Άρθρον 6.

1. . . . . .

2. Η παρ. 2 του άρθρου 6 του Αναγκ. Νόμου 966/1937 αντικαθίσταται ως εξής: «Η αντικατάστασις θα ενεργήται βάσει πρωτοκόλλου καταστροφής των εν λόγω δοχείων μετά των περιβαλλουσών ταύτα ταινιών, συνταχθησομένου υπό της Επιτροπής αποτελουμένης εκ του Εφόρου Καπνού ή του νομίμου αναπληρωτού του, εκ δύο καπνικών ή ετέρων οικονομικών υπαλλήλων οριζομένων υπό του Υπουργού των Οικονομικών και του οικείου αστυνόμου».

. . . . . .

(11) Α.Ν. 207/1945 «περί καθορισμού της φορολογίας του καταναλισκομένου καπνού και παροχής πιστώσεων εις τας Καπνοβιομηχανίας» (ΦΕΚ 66/1945).

. . . .

Άρθρον 3.

. . . .

4. Ο υπό του παρόντος άρθρου προβλεπόμενος φόρος καταναλώσεως βεβαιούται και εισπράττεται συμφώνως προς την ισχύουσαν διαδικασίαν είτε α) διά των και ήδη εν χρήσει ενσήμων ταινιών καπνού προσδιοριζομένων και διατιμωμένων, αναλόγως, δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών, είτε β) δι' ειδικών επισημάτων, άτινα θα ορίζωνται και θα διατιμώνται δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών, είτε, γ) διά διπλών ενσήμων ταινιών, είτε, δ) επί τη βάσει βεβαιωτικών καταστάσεων, είτε ε) διά ταυτοχρόνου εφαρμογής πλειόνων των ανωτέρω τρόπων. Εν πάση περιπτώσει ο φόρος καταβάλλεται προ πάσης εξαγωγής των καπνοβιομηχανικών προϊόντων εκ των Καπνεργοστασίων, κατά τα ειδικώτερον δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών εκάστοτε οριζόμενα.

. . . .

(12) Π.Υ.Σ. υπ αριθ. 1034/13.12.1949 «περί των τιμών λιανικής πωλήσεως των σιγαρέττων και του επ' αυτών φόρου καταναλώσεως» (Φ.Ε.Κ. 348/1949), κυρωθείσα δια του Α.Ν. 1525/50 (Φ.Ε.Κ. 246/1950) και τούτου κυρωθέντος δια του Ν. 1617/1951 (Φ.Ε.Κ. 4/1951).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

. . . .

8. . . . .

Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζονται αι ενδείξεις, αίτινες δέον ν' αναγράφονται τόσον επί των σιγαρέττων εκάστης Κατηγορίας, όσον και επί των κυτίων συσκευασίας αυτών. Δι' ομοίων αποφάσεων δύναται να μεταβάλλεται ο τρόπος συσκευασίας των σιγαρέττων των διαφόρων Κατηγοριών.

9. Εκάστη Καπνοβιομηχανία πριν θέση εις κυκλοφορίαν κυτίον συσκευασίας των παρ' αυτής παραγομένων σιγαρέττων υποχρεούται να υποβάλη εις τον αρμόδιον Έφορον Καπνού δείγμα του κυτίου τούτου μετά δηλώσεως, εις διπλούν, περιεχούσης τα διακριτικά γνωρίσματα εκάστου κυτίου, την κατηγορίαν των σιγαρέττων, άτινα θα συσκευάζωνται εις τούτο και την τιμήν λιανικής πωλήσεως αυτών κατά κυτίον.

Ο Έφορος Καπνού παραλαμβάνων την ανωτέρω δήλωσιν καταχωρεί ταύτην κατ αύξοντα αριθμόν εις ειδικόν βιβλίον μεταγραφής και εφ' όσον το κυτίον πληροί τας νομίμους προϋποθέσεις, προβαίνει εις την έκδοσιν αδείας κυκλοφορίας του κυτίου, ην παραδίδει εις την Καπνοβιομηχανίαν.

Η αυτή διαδικασία ακολουθείται και εις περίπτωσιν μεταβολής της τιμής λιανικής πωλήσεως των σιγαρέττων, η καθοριζομένη όμως νέα τιμή δεν δύναται να ισχύση προ της παρελεύσεως πενθημέρου από της υποβολής της σχετικής δηλώσεως.

Τας εκδιδομένας αδείας κυκλοφορίας των κυτίων συσκευασίας των σιγαρέττων ο Έφορος Καπνού αναφέρει εις το Υπουργείον των Οικονομικών.

Κατά την πρώτην εφαρμογήν της παρούσης αι Καπνοβιομηχανίαι υποχρεούνται όπως καταθέσωσι την υπό του εδαφίου 1 της παρούσης προβλεπομένην δήλωσιν δι όλους τους εν κυκλοφορία τύπους κυτίων σιγαρέττων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

. . . .

4. Αι διατάξεις του β' εδαφίου της παραγράφου 8 ως και της παραγράφου 9 του Κεφαλαίου Α' της παρούσης εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και επί του καπνού πίπας, των πούρων, του τουμπεκίου και του ταμβάκου.

. . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Κυρώσεις.

Οι παραβάται της παρούσης και των εις την εκτέλεσιν της εκδιδομένων αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών, τιμωρούνται κατά τας διατάξεις των άρθρων 70, 74, 83 και 89 του Κ.Ν.Φ.Κ. ως ταύτα ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, εφαρμοζομένων αναλόγως.

. . . .

(13) Ν.Δ. 1071/1949 «περί καλλιεργείας καπνού κατά το έτος 1949 και άλλων τινών διατάξεων». (Φ.Ε.Κ. 219/1949).

. . . .

Άρθρον 13.

1. Η υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του Κώδικος Νόμων περί Φορολογίας Καπνού, ως αύτη ετροποποιήθη υπό του άρθρου 5 του Νομ. Δ/τος της 30.8.1925 και άρθρου 1 του Νόμου 5251/1931 προβλεπομένη προθεσμία προς καταβολήν του φόρου καταναλώσεως επί του εισαγομένου εις τα Καπνεργοστάσια προς κοπήν καπνού, ορίζεται εις τριάκοντα ημέρας.

Η προθεσμία αύτη δύνανται να παρατείνεται μέχρι τριών εισέτι μηνών δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών τη αιτήσει του Καπνοβιομηχάνου, εφ' όσον συντρέχουν ειδικοί προς τούτο λόγοι, εκτιμώμενοι υπό του Υπουργού των Οικονομικών.

2. Διαρκούσης της ανωτέρω προθεσμίας δύναται να διαταχθή υπό του Υπουργού των Οικονομικών, τη αιτήσει του κατόχου του καπνού Καπνοβιομηχάνου η καταστροφή αυτού, κατά την διαδικασίαν την διαγραφομένην υπό των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 6 του Αν. Νόμου 966/1937, ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως. Εν τη περιπτώσει ταύτη η κατατεθείσα αίτησις κοπής εξοφλείται βάσει του συντασσομένου πρωτοκόλλου καταστροφής του καπνού.

. . . .

(14) Α.Ν. 1525/1950 «περί καλλιεργείας καπνού και άλλων τινών διατάξεων», (Φ.Ε.Κ. 246/1950) κυρωθέντος διά του Ν. 1617/51 (Φ.Ε.Κ. 4/1951).

. . . .

Άρθρον 14.

1. Επί των περιπτώσεων εισαγωγής διά ταχυδρομικών δεμάτων σιγαρέττων, καπνού πίπας, πούρων και τουμπεκίου αλλοδαπής προελεύσεως, εφ' όσον το βάρος τούτων δεν υπερβαίνουν το εν χιλιόγραμμον και προορίζονται προς ατομικήν χρήσιν των παραληπτών, ως και επί των περιπτώσεων εισαγωγής παρ' επιβατών σιγαρέττων, καπνού πίπας και πούρων αλλοδαπής προελεύσεως, πέραν των υπό της περιπτώσεως ε' του άρθρου 1 της υπ' αριθμ. 2/1937 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, ως αύτη ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, καθοριζόμενων ποσοτήτων, εφ' όσον το επί πλέον βάρος τούτων δεν υπερβαίνει ωσαύτως το εν χιλιόγραμμον και προορίζονται προς ατομικήν χρήσιν των επιβατών, δύναται ο Υπουργός των Οικονομικών να ορίζη, δι' αποφάσεώς του, τρόπον βεβαιώσεως και εισπράξεως των επί των ειδών τούτων αναλογούντων εκάστοτε φόρου καταναλώσεως, ειδικής φορολογίας στρατιωτικού σιγαρέττου και εισφοράς εράνου Βορείων Επαρχιών Ελλάδος, διαφόρου του υπό των ισχυουσών διατάξεων προβλεπομένου.

2. Διά της ιδίας αποφάσεως ορίζονται και τα της νομιμοποιήσεως της κατοχής, των περί ων η ανωτέρω παράγραφος ειδών, υπό των παραληπτών των.

Απαγορεύεται η υπό των παραληπτών και παντός τρίτου προς εμπορίαν διάθεσις των ειδών τούτων.

Εν περιπτώσει παραβάσεως της παρούσης παραγράφου, ως και των εις εκτέλεσιν της εκδιδομένων αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών, επιβάλλονται αι κυρώσεις αι προβλεπόμεναι υπό των διατάξεων των άρθρων 70, 74, 83 και 89 του Κώδικος Νόμων περί Φορολογίας του Καπνού, ως ταύτα ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

. . . .

(15) Π.Υ.Σ. υπ' αριθ. 200/1951 «περί διαρρυθμίσεως των τιμών λιανικής πωλήσεως των σιγαρέττων και του επί αυτών φόρου καταναλώσεως». (Φ.Ε.Κ. 61/1951), κυρωθείσα διά του Ν.Δ. 2946/1954 (Φ.Ε.Κ. 183/1954).

. . . . . .

7. Τα εξ εκάστου χιλιογράμμου καπνού παραγόμενα κατά τας ισχυούσας διατάξεις σιγαρέττα συσκευάζονται, της μεν πρώτης Κατηγορίας εις κυτία των 10, 20, 80 σιγαρέττων, των δε λοιπών Κατηγοριών εις κυτία των 10, 20, 80 και 110 σιγαρέττων.

Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών δύναται να ορίζεται εκάστοτε ο τρόπος της συσκευασίας των σιγαρέττων.

. . . . . .

11. Οι παραβάται της παρούσης και των εις εκτέλεσίν της εκδιδομένων αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών τιμωρούνται κατά τας διατάξεις των άρθρων 70, 74, 83 και 89 του Κώδικος Νόμων περί Φορολογίας του Καπνού, ως ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, εφαρμοζομένας αναλόγως.

. . . . . .

(16) Νόμος 4169/1961 «περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων». (Φ.Ε.Κ. 81/1961).

Άρθρον 11.
Κοινωνική Εισφορά.

. . . . . .

Δ'. Ειδική εισφορά επί των σιγαρέττων:

α) Η εισφορά αύτη ορίζεται επί των καταναλισκομένων εν τη Χώρα σιγαρέττων εγχωρίου παραγωγής ή αλλοδαπής προελεύσεως κατά κατηγορίαν και χιλιόγραμμον ως ακολούθως:

αα) Α' κατηγορίας δραχμαί 8,80.

ββ) Β' και Γ' κατηγορίας δραχμαί 13,20.

γγ) Δ' Ε' και ΣΤ' κατηγορίας, ως και αλλοδαπής προελεύσεως δραχμαί 22.

Προκειμένου περί σιγαρέττων, συσκευαζομένων εις κυτία των δέκα ή ολιγωτέρων τεμαχίων, η εισφορά προσαυξάνεται κατά το ποσόν όπερ απαιτείται διά την στρογγυλοποίησιν των τιμών τούτων εις ακέραιον δεκάλεπτον.

β) Η κατά το προηγούμενον εδάφιον εισφορά συνεισπράττεται μετά του φόρου καταναλώσεως, κατά το ποσόν δε ταύτης προσαυξάνονται αι κατά την ισχύν του παρόντος ορισταμέναι τιμαί λιανικής πωλήσεως σιγαρέττων.

γ) Κατά τον υπολογισμόν του φόρου καταναλώσεως και της προμηθείας των πρατηριούχων και καπνοπωλών, εκτίπτεται εκ της τιμής λιανικής πωλήσεως των σιγαρέττων η βάσει του παρόντος άρθρου επιβαλλομένη εισφορά.

δ) Τα εν Δωδεκανήσω παραγόμενα σιγαρέττα καταστάτονται διά την εφαρμογήν του παρόντος, αναλόγως της τιμής λιανικής πωλήσεως, αυτών εις τας εν τη λοιπή Χώρα ισχυούσας κατηγορίας σιγαρέττων.

. . . . . .

17) Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων». (Φ.Ε.Κ. 170/1964).

Άρθρον 1.

1. Επί του εν τη Χώρα καταναλισκομένου καπνού υπό μορφήν σιγαρέττων, σιγάρων (πούρων), καπνού πίπας και μασήματος, τουμπεκίου και ταμβάκου, ως και των θεραπευτικών σιγαρέττων, των παραγομένων εν τη ημεδαπή ή των εισαγομένων εκ της αλλοδαπής, επιβάλλεται φόρος καταναλώσεως. Διά την επιβολήν του κατά το παρόν Ν. φόρου λαμβάνεται υπ' όψιν το καθαρόν βάρος του περιεχομένου εις τα προϊόντα ταύτα καπνού.

2. Ο κατά το παρόν Ν.Δ. φόρος ορίζεται εις ποσοστόν επί της κατά χιλιόγραμμον τιμής λιανικής πωλήσεως των προϊόντων τούτων, εξαιρέσει του ταμβάκου και των θεραπευτικών σιγαρέττων, επί των οποίων ο φόρος ορίζεται επί του βάρους κατά χιλιόγραμμον.

Τιμή λιανικής πωλήσεως, κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου, είναι εκείνη εις την οποίαν πωλούνται τα προϊόντα ταύτα εις τους καταναλωτάς, περιλαμβανομένων και των φόρων, δασμών, εισφορών κ.λ.π.

Άρθρον 2.

Υπόχρεως εις επίδοσιν δηλώσεως, ήτοι αιτήσεως κοπής καπνού και καταβολήν εις το Δημόσιον του φόρου καταναλώσεως, είναι ο παράγων τα εκ του καπνού προϊόντα εν τη ημεδαπή ή ο εισάγων ταύτα εκ της αλλοδαπής.

Άρθρον 3.

1. Ο κατά τας διατάξεις του παρόντος Ν.Δ. επιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως ορίζεται ως ακολούθως:

α) Επί των σιγαρέττων εις ποσοστόν 66 % επί της κατά χιλιόγραμμον τιμής λιανικής πωλήσεως αυτών, μη δυνάμενος όμως να είναι κατώτερος των δραχμών 130 κατά χιλιόγραμμον.

Εάν η τιμή λιανικής πωλήσεως των σιγαρέττων είναι ανωτέρα των δραχμών 528 κατά χιλιόγραμμον, επί της επί πλέον των 528 δραχμών διαφοράς τιμής, ο φόρος ορίζεται εις ποσοστόν 50 %.

β) Επί των πούρων εις ποσοστόν 25 % επί της κατά χιλιόγραμμον τιμής λιανικής πωλήσεως αυτών.

γ) Επί του καπνού πίπας, τουμπεκίου και καπνού μασήματος εις ποσοστόν 60 % επί της κατά χιλιόγραμμον τιμής λιανικής πωλήσεως αυτών.

δ) Επί του ταμβάκου και επί των σιγαρέττων εκ στραμωνίου ή άλλων φαρμακευτικών συσκευασμάτων ή φυτών εις δραχμάς 10 ανά χιλιόγραμμον.

2. (κατηργήθη δια του Ν.Δ. 1401/73).

3. Ο φόρος της καταναλώσεως σιγαρέττων παραγομένων επί ειδική παραγγελία και μή προοριζομένων δι' εμπορίαν, αλλά προς ατομικήν χρήσιν, ορίζεται ίσος προς τον φόρον τον αναλογούντα εις την ανωτάτην τιμήν λιανικής πωλήσεως των σιγαρέττων της παραγούσης ταύτα καπνοβιομηχανίας, μη δυνάμενος να είναι κατώτερος των δραχμών 230 κατά χιλιόγραμμον.

4. Ο φόρος καταναλώσεως των εκ του εξωτερικού εισαγομένων καπνοβιομηχανικών προϊόντων υπό επιβατών, ουχί προς εμπορίαν, αλλά αποκλειστικώς προς ατομικήν υπ' αυτών χρήσιν, εις ποσότητα μεγαλυτέραν της κατά τας κειμένας διατάξεις ατελώς παρεχομένης, εν πάση δε περιπτώσει ουχί μείζονα των 2 χιλιογράμμων, ορίζεται επί τη βάσει πλασματικής τιμής λιανικής πωλήσεως κατά χιλιόγραμμον, δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, εντός των κάτωθι ορίων:

α) επί σιγαρέττων, καπνού πίπας και μασήματος από 500 έως 800 δραχμών.

β) Επί πούρων από 1.500 έως 2.000 δραχμών.

γ) Επί Τουμπεκίου από 300 έως 500 δραχμών.

Διά της αυτής αποφάσεως καθορίζονται και τα του τρόπου καταβολής του ως άνω φόρου.

Άρθρον 4.

Εις τον κατά τας διατάξεις του παρόντος Ν.Δ. καθοριζόμενον φόρον καταναλώσεως επί των σιγαρέττων εγχωρίου παραγωγής, περιλαμβάνονται και οι κατά τας ισχυούσας διατάξεις, επιβαλλόμενοι ειδικοί φόροι και εισφοραί υπέρ τρίτων, κατά τα ειδικώτερον διά του άρθρου 5 του παρόντος καθοριζόμενα.

Άρθρον 5.

1. Από της ισχύος του παρόντος, εκ του αναλογούντος εφ' εκάστου χιλιογράμμου σιγαρέττων εγχωρίου παραγωγής φόρου καταναλώσεως, αποδίδεται υπέρ του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων ποσόν δραχμών 15,60.

2. Ωσαύτως εκ του φόρου καταναλώσεως σιγαρέττων, αποδίδεται, υπέρ του Ταμείου Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου ποσόν δραχμών 5.000.000 ετησίως.

Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εθνικής Αμύνης και Οικονομικών, δύναται, το ανωτέρω ποσόν, να αυξάνηται μέχρι 15.000.000 δραχμών ετησίως.

3. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών ορίζονται τά, κατά τας κειμένας διατάξεις, αποδιδόμενα, εκ του φόρου καταναλώσεως σιγαρέττων εγχωρίου παραγωγής, ποσά υπέρ α) της Βασιλικής Προνοίας, β) του λογαριασμού

«Αποθεματικόν Κεφάλαιον Προστασίας Καπνοπαραγωγής», γ) του Ι.Κ.Α., δ) του λογαριασμού «Αποθεματικόν Προνοίας», ε) (καταργήθη δια του Ν.Δ. 1401/73), στ) του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών Βιομηχανίας Καπνού (Τ.Ε.Α.Μ.Κ.).

Τα ούτω αποδιδόμενα ποσά, δεν δύναται να ορισθώσιν εις ποσόν ανώτερον του μέσου όρου των εις έκαστον τούτων αποδοθέντων ετησίως κατά την τελευταίαν τριετίαν.

4. Η απόδοσις των κατά την προηγουμένην παράγραφον ποσών ενεργείται εκ του κρατικού προϋπολογισμού, εγγραφομένων σχετικών πιττώσεων εις το σκέλος των δαπανών αυτού.

Άρθρον 6.

Προκειμένου περί καπνοβιομηχανιών, των οποίων η υποβαλλομένη εις φόρον μηνιαία παραγωγή δεν υπερβαίνει τα 5.000 χιλιόγραμμα σιγαρέττων, καπνού πίπας, πούρων και τουμπεκίου, μέρος του καταβαλλομένου φόρου αποδίδεται εις ταύτας επί τη βάσει της ακολούθου κλίμακος :

α) Διά τα πρώτα από 1 μέχρι 1.000 χιλιόγραμμα δραχμαί 2,50 ανά χιλιόγραμμον.

β) Διά τα επόμενα ανά 1.001 μέχρι 2.000 χιλιόγραμμα δραχμαί 2,00 ανά χιλιόγραμμον και

γ) διά τα από 2.000 - 3.000 χιλιόγραμμα δραχμαί 1.00 ανά χιλιόγραμμον.

Δεν ενεργείται η κατά το παρόν άρθρον απόδοσις μέρους του καταβληθέντος φόρου, εις περίπτωσιν καθ' ην αι υπό της Καπνοβιομηχανικής επιχειρήσεως δηλωθείσαι εντός εκάστου ημερολογιακού εξαμήνου προς φορολογίαν ποσότητες καπνοβιομηχανικών προϊόντων, υπερβαίνουσι τα 30.000 χιλιόγραμμα.

Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζονται τα του τρόπου αποδόσεως του φόρου, ως και πάσα αναγκαία λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 7.

1. Αι τιμαί λιανικής πωλήσεως των εν τω εσωτερικώ της χώρας καταναλισκομένων καπνοβιομηχανικών προϊόντων, ημεδαπής ή αλλοδαπής παραγωγής, καθορίζονται ελευθέρως υπό των καπνοβιομηχανικών αίτινες παράγουσι ταύτα, υποχρεούνται δε αύται, όπως αναγράφωσι τας τιμάς πωλήσεως εις δραχμάς επί των κυτίων και εις εμφανές μέρος τούτων.

2. (Μεταβατικής ισχύος).

3. Απαγορεύεται η μείωσις της τιμής των εκάστοτε εν κυκλοφορία τύπων σιγαρέττων εγχωρίου παραγωγής.

4. Αι Καπνοβιομηχανίαι υποχρεούνται όπως ένα μήνα τουλάχιστον προ πάσης μεταβολής της τιμής των εν κυκλοφορία σιγαρέττων ή θέσεως εις κυκλοφορίαν νέων τύπων σιγαρέττων, δηλώσωσι τούτο εγγράφως εις τον εποπτεύοντα τας εργασίας των Έφορον Καπνού.

Άρθρον 8.

Τα παραγόμενα σιγαρέττα εγχωρίου καταναλώσεως δέον να έχωσι μήκος 68 έως 85 χιλιοστών, εξ εκάστου δε χιλιογράμμου καπνού εισαγομένου εις τα Καπνεργοστάσια δύνανται να παράγωνται από 720 έως 880 τεμάχια σιγαρέττων.

Άρθρον 9.

Η προμήθεια των ενεργούντων χονδρικήν ή λιανικήν πώλησιν σιγαρέττων ορίζεται προκειμένου μεν περί χονδρικής πωλήσεως εις 2%, προκειμένου δε περί λιανικής πωλήσεως εις 8% επί της τιμής λιανικής πωλήσεως αυτών.

Άρθρον 10.

1. Αρμόδιος διά την παραλαβήν των δηλώσεων, τον έλεγχον αυτών, τον προσδιορισμόν και την βεβαίωσιν του φόρου είναι, προκειμένου μεν περί των εν τη ημεδαπή παραγομένων καπνοβιομηχανικών προϊόντων ο Έφορος Καπνού, ο εποπτεύων τας εργασίας του Καπνεργοστασίου παραγωγής, προκειμένου δε περί των εκ του εξωτερικού εισαγομένων ο Έφορος Καπνού εις την περιφέρειαν του οποίου εδρεύει το Τελωνείον Εισαγωγής.

2. Αρμόδιος διά την είσπραξιν του φόρου είναι ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου της έδρας της Εφορίας Καπνού.

3. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών δύναται, εις εξαιρετικάς περιπτώσεις, ως και διά μικροποσότητας εισαγομένας εκ της αλλοδαπής παρά ταξιδιωτών, να ορίζηται διάφορος αρμοδιότης της εν παραγράφοις 1 και 2 του παρόντος καθοριζομένης ή, επί πλειόνων αρμοδίων Εφόρων Καπνού ή Διευθυντών Ταμείων, ο εκ τούτων αρμόδιος.

Άρθρον 12.

Αι διατάξεις του παρόντος Ν.Δ. δεν εφαρμόζονται διά τα εν Δωδεκανήσω παραγόμενα ή εν αυτή εισαγόμενα εκ της αλλοδαπής καπνοβιομηχανικά προϊόντα, άτινα υοβάλλονται εις την διά την Δωδεκάνησον ισχύουσαν φορολογίαν και την υπέρ του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων καθωρισμένην εισφοράν.

Άρθρον 13.

1. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών, δημοσιευομένων διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται να παρέχηται εις τας Καπνοβιομηχανίας έντοκος πίστωσις εις ενσήμους ταινίας φορολογίας καπνού καλυπτούσας φόρον καταναλώσεως καπνού, αναλογούντα επί παραγωγής 20 εργασίμων ημερών, επί επιτοκίω 2%.

2. Εις την, κατά την προηγουμένην παράγραφον, πίστωσιν συμψηφίζονται αι διά προγενεστέρων αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών χορηγηθείσαι πιστώσεις εις ενσήμους ταινίας.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 6 της υπ' αριθμόν 1234/1955 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου, κυρωθείσης διά του άρθρου 2 του Ν.Δ. 3921/58, ως και των άρθρων 2 έως 5 της υπ' αριθμόν Κ. 15965/22.7.55 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, δημοσιευθείσης διά του υπ' αριθμόν 138/22.7.55 Φ.Ε.Κ. τεύχος Β', εφαρμόζονται αναλόγως.

4. Υπό τους αυτούς όρους, αι Καπνοβιομηχανίαι θα χορηγήσωσιν εις τους πρατηριούχους και αντιπροσώπους αυτών πίστωσιν, ίσην προς το εν δέκατον της κατά την παράγραφον 1 του παρόντος χορηγουμένης εις αυτάς πιστώσεως.

. . . . . .

(18) Ν.Δ. 1401/1973 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού κ.λ.π.» και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 112/1973).

. . . . . .

Άρθρον 2.

1. Το άρθρον 8 του Ν.Δ. 4373/1964 αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 8.

1. Τα παραγόμενα σιγαρέττα εγχωρίου καταναλώσεως δέον να έχουν μήκος 68 έως 85 χιλιοστών, εξ εκάστου δε χιλιογράμμου καπνού εισαγομένου εις τα καπνεργοστάσια να παράγωνται από 720 έως 880 τεμάχια σιγαρέττων.

2. Τα παραγόμενα σιγαρέττα προς ανάλωσιν εν τη αλλοδαπή δέον να έχουν μήκος από 60 χιλιοστών και άνω, εξ εκάστου δε χιλιογράμμου καπνού εισαγομένου εις τα καπνεργοστάσια να παράγωνται μέχρι 1.100 τεμάχια τοιούτων σιγαρέττων.

3. Τα κατά την προηγουμένην παράγραφον παραγόμενα σιγαρέττα δύναται να διατίθενται και εις το εσωτερικόν, εφ' όσον η κατά κυτίον των 20 τεμαχίων τιμή λιανικής πωλήσεως αυτών καθορίζεται υπό της παραγούσης ταύτα καπνοβιομηχανίας ουχί κατωτέρα των δραχμών είκοσι τεσσάρων (24) και εις ποσότητα περιοριζομένην ετησίως ως ακολούθως :

α) Κατά το πρώτον έτος από της ισχύος του παρόντος άρθρου, εις ποσότητα μέχρι 3% της, κατά το αμέσως προη-

γούμενον ημερολογιακόν έτος, συνολικής παραγωγής σιγαρέττων εσωτερικής καταναλώσεως εκάστης καπνοβιομηχανίας.

β) Δι' έκαστον των τριών, μετά την λήξιν της ως άνω μεταβατικής περιόδου, επομένων ετών, εις ποσότητα μέχρι 15%, των κατά το προηγούμενον εκάστοτε ημερολογιακόν έτος, εξαχθέντων παρ' εκάστης καπνοβιομηχανίας εις την αλλοδαπήν σιγαρέττων, και

γ) Από του πέμπτου έτους, μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος άρθρου και εφεξής, εις ποσότητα μέχρι 10% των, κατά το προηγούμενον εκάστοτε ημερολογιακόν έτος, γενομένων ως άνω εξαγωγών.

2. Η ισχύς του παρόντος άρθρου άρχεται από της 1ης Ιουνίου 1974.

Άρθρον 3.

1. Δια τον υπολογισμόν του υπό του Ν. Δ/τος 4373/64 επιβαλλομένου φόρου καταναλώσεως καπνού νοούνται:

α) Ως σιγάρα (πούρα), προϊόντα αποτελούμενα εκ κεκομμένου ή μη καπνού, φέροντα υποκάλυμμα (εσωτερικόν) εκ φυσικού καπνού, εξ ομογενοποιημένου τοιούτου ή άλλης ύλης και κάλυμμα (εξωτερικόν) εκ φυσικού καπνού ή προϊόντα αποτελούμενα εκ κεκομμένου καπνού απηλλαγμένου μίσχων, άνευ υποκαλύμματος, βάρους κατά τεμάχιον μεγαλυτέρου των 1,2 γραμμαρίων άνευ του φίλτρου, εφωδιασμένα δια καλύμματος εκ φυσικών καπνών.

β) Ως σιγαρέττα, καπνός περιβεβλημένος δια φύλλων εκ χάρτου ή εξ ομογενοποιημένου καπνού ή πεπιεσμένος εντός κυλίνδρου εκ χάρτου ή ομογενοποιημένου καπνού ή καπνός πεπιεσμένος υπό μορφήν κυλίνδρου άνευ καλύμματος ή προϊόντα μη δυνάμενα να χαρακτηρισθούν ως σιγάρα, (πούρα) κατά την ανωτέρω περίπτωσιν α'.

2. Η ισχύς του παρόντος άρθρου άρχεται μετά τριάκοντα ημέρας από της δημοσιεύσεως του παρόντος δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

.....

Άρθρον 5.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 13 του Ν.Δ. 1071/1949 «περί καλλιεργείας καπνού κατά το έτος 1949 και άλλων τινών διατάξεων», αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

«1. Η υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του Κώδικος Νόμων περί Φορολογίας Καπνού, ως αύτη ετροποποιήθη υπό του άρθρου 5 του Ν.Δ. της 30.8.1925 και άρθρου 1 του Νόμου 5251/1931 «περί διαρρυθμίσεως της φορολογίας του καταναλισκομένου εν τω κράτει καπνού» προβλεπομένη προθεσμία προς καταβολήν του φόρου καταναλώσεως επί του εισαγομένου εις τα καπνεργοστάσια προς κοπήν καπνού, ορίζεται εις τριάκοντα ημέρας, προκειμένου δε περί εισαγομένου καπνού προς παραγωγήν σιγάρων (πούρων) και καπνού πίπας, εις τρείς μήνας.

Η προθεσμία αύτη δύναται να παρατείνεται μέχρι τριών ισέτι μηνών δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, τη αιτήσει του Καπνοβιομηχάνου, εφ' όσον συντρέχουν ειδικοί προς τούτο λόγοι, εκτιμώμενοι υπό του Υπουργού των Οικονομικών».

.....

Άρθρον 8.

1. Απαγορεύεται η παρ' οιουδήποτε κατασκευή, εισαγωγή, κατοχή, αγορά και πώλησις χάρτου βάρους κατωτέρου των 60 γραμμαρίων κατά τετραγωνικόν μέτρον, καλλήλου προς κάπνισμα, επιφυλασσομένης της διατάξεως της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

2. Εκ του χάρτου της προηγουμένης παραγράφου θεωρείται κατάλληλος προς κάπνισμα:

Α. Οιοσδήποτε μη έντυπος χάρτης βάρους μέχρι 30 γραμμαρίων κατά τετραγωνικόν μέτρον, εφ' όσον δεν είναι στιλβωμένος έστω και κατά την μίαν επιφάνειαν αυτού, εν είναι πορώδης, είναι ταχύκαυστος και η τέφρα του είναι άνω του 8%.

Β. Οιοσδήποτε χάρτης βάρους άνω των 30 γραμμαρίων και μέχρι 60 γραμμαρίων κατά τετραγωνικόν μέτρον, εφ' όσον είναι ταχύκαυστος.

Περί της συνδρομής ή μη των ανωτέρω ιδιοτήτων αποφαίνεται το Γενικόν Χημείον του Κράτους.

3. Δια Β. Διαταγμάτων, εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών μετά γνώμην του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου, δύνανται να μεταβάλλωνται αι ιδιότητες και τα λοιπά χαρακτηριστικά γνωρίσματα του καταλλήλου προς κάπνισμα λεπτού χάρτου.

4. Η εισαγωγή εκ του εξωτερικού χάρτου βάρους κατωτέρου των 60 γραμμαρίων κατά τετραγωνικόν μέτρον, επιτρέπεται μόνον κατόπιν εγκρίσεως του Γενικού Χημείου του Κράτους, αποφαινομένου εκάστοτε μετ' εξέτασιν σχετικού δείγματος περί της ακαταλληλότητος τούτου προς κάπνισμα κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου.

5. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών επιτρέπεται η εισαγωγή υπό βιομηχανικών ή βιοτεχνικών επιχειρήσεων χάρτου βάρους κατωτέρου των 60 γραμμαρίων κατά τετραγωνικόν μέτρον, καταλλήλου προς κάπνισμα κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφ' όσον ούτος είναι απαραίτητος δια την διεξαγωγήν των εργασιών αυτών.

Δια των αυτών αποφάσεων ορίζεται και ο τρόπος ελέγχου της αναλώσεως του χάρτου τούτου.

6. Δι' ομοίων αποφάσεων επιτρέπεται η χορήγησις αδείας αγοράς καπνοπαραγωγικού σιγαρόχαρτου υπό των καπνεμπορικών επιχειρήσεων δια την ενέργειαν δοκιμών επί των αγοραζομένων υπ' αυτών καπνών.

.....

(19) Ν.Δ. 327/1974 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων», (Φ.Ε.Κ. 55/1974).

Άρθρον 1.

Το άρθρον 7 του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων» αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 7.

1. Αι τιμαί λιανικής πωλήσεως των εν τω εσωτερικώ της χώρας καταναλισκομένων καπνοβιομηχανικών προϊόντων καθορίζονται, α) επί προϊόντων ημεδαπής παραγωγής, δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου, μετ' αίτησιν των παραγουσών ταύτα καπνοβιομηχανιών και β) επί προϊόντων αλλοδαπής παραγωγής ελευθέρως υπό των καπνοβιομηχανιών, αίτινες παράγουσι ταύτα.

2. Αι καπνοβιομηχανίαι υποχρεούνται, όπως αναγράφωσι τας ανωτέρω τιμάς πωλήσεως εις δραχμάς επί των κυτίων συσκευασίας και εις εμφανές μέρος τούτων, ασχέτως προελεύσεως των προϊόντων.

3. Απαγορεύεται η μείωσις της τιμής των εκάστοτε εν κυκλοφορία τύπων Καπνοβιομηχανικών προϊόντων εγχωρίου παραγωγής ή αλλοδαπής προελεύσεως.

4. Αι καπνοβιομηχανίαι υποχρεούνται όπως, προ πάσης θέσεως εν κυκλοφορία νέων τύπων καπνοβιομηχανικών προϊόντων εγχωρίου παραγωγής ή αυξήσεως της τιμής των εν κυκλοφορία τοιούτων, υποβάλλωσιν αίτησιν, μετά των αναγκαίων προς θεμελίωσιν ταύτης στοιχείων, εις τα Υπουργεία Οικονομικών και Εμπορίου, μέσω του εποπτεύοντος τας εργασίας των Εφόρου Καπνού, δια τον καθορισμόν της τιμής λιανικής πωλήσεως, κατά την, υπό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου οριζομένην διαδικασίαν».

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

(20) Ν.Δ. 211/1974 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 364/1974).

Άρθρον 1.

Το άρθρον 7 του Ν.Δ. 4373/1964, ως τούτο ισχύει, τροποποιηθέν δια του άρθρου 1 του Ν.Δ. 327/1974, αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 7.

1. Αι τιμαί λιανικής πωλήσεως των εν τω εσωτερικώ της χώρας καταναλισκομένων καπνοβιομηχανικών προϊόντων, ημεδαπής ή αλλοδαπής παραγωγής, καθορίζονται ελευθέρως υπό των παραγουσών ταύτα Καπνοβιομηχανιών, αίτινες υποχρεούνται, όπως αναγράφωσι τας τιμάς πωλήσεως εις δραχμάς επί των κυτίων και εις εμφανές μέρος τούτων.

2. Απαγορεύεται η μείωσις της τιμής πωλήσεως των εκάστοτε εν κυκλοφορία τύπων σιγαρέττων εγχωρίου παραγωγής.

3. Αι Καπνοβιομηχανίαι υποχρεούνται όπως δέκα πέντε ημέρας τουλάχιστον προ πάσης αυξήσεως της τιμής των εν κυκλοφορία τύπων σιγαρέττων ή θέσεως εις κυκλοφορίαν νέων τύπων σιγαρέττων, δηλώσουν τούτο εγγράφως εις τον εποπτεύοντα τας εργασίας των Έφορον Καπνού».

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από 1ης Δεκεμβρίου 1974.

(21) Νόμος 231/1975 «περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών τινων διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 277/1975).

. . . . . .

Άρθρον 31.

Μείωσις φορολογικού συντελεστού επί σιγαρέττων.

Το πρώτον εδάφιον της περιπτώσεως α' της παραγρ. 1 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων» αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«α) Επί των σιγαρέττων εις ποσοστόν 63% επί της κατά χιλιόγραμμον τιμής λιανικής πωλήσεως αυτών, μη δυνάμενος όμως να είναι κατώτερος των δραχμών 130 κατά χιλιόγραμμον».

. . . . . .

(22) Νόμος 70/1975 «περί αυξήσεως του πόρου του Ταμείου 7ξόδου και Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών Βιομηχανίας Καπνού» (Φ.Ε.Κ. 136/1975).

Άρθρον 1.

Το αποδιδόμενον, κατά τας διατάξεις των παραγράφων 3, περίπτωσις στ' και 4 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων», ποσόν εκ του φόρου καταναλώσεως σιγαρέττων εγχωρίου παραγωγής, εις το Ταμείον Εξόδου και Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών Βιομηχανίας Καπνού, ορίζεται από του οικονομικού έτους 1976 και εφεξής εις δραχμάς 5.000.000 ετησίως.

Άρθρον 2.

Το ανωτέρω ποσόν δύναται να αυξάνηται, τη αιτήσει του ως άνω Ταμείου, μέχρι δραχμών 10.000.000, δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

(23) Νόμος 542/1977 «περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων διατάξεων», (Φ.Ε.Κ. 41/1977).

. . . . . .

Άρθρον 69.

Απόδοσις μέρους του φόρου καταναλώσεως καπνού εις μικράς καπνοβιομηχανίας.

Αι περιπτώσεις α', β' και γ' του πρώτου εδαφίου του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων», αντικαθίστανται ως ακολούθως :

«α) Δια τα πρώτα από 1 μέχρι 1.000 χιλιόγραμμα δραχμαί 10 ανά χιλιόγραμμον.

β) δια τα επόμενα από 1.001 μέχρι 2.000 χιλιόγραμμα δραχμαί 8 ανά χιλιόγραμμον και

γ) δια τα από 2.001 μέχρι 3.000 χιλιόγραμμα δραχμαί 6 ανά χιλιόγραμμον».

Άρθρον 70.

Καταλογισμός αξίας πλεονασμάτων βιομηχανοποιησίμου καπνού. Τύχη υπολειμμάτων καπνοβιομηχανίας.

1. Η παράγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 606/1941 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινών αφορώντων την διεξαγωγήν των καπνοβιομηχανικών εργασιών και τροποποιήσεως ενίων διατάξεων περί Εφοριών Καπνού», αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«1. Τα διαπιστούμενα πλεομάσματα βιομηχανοποιησίμου καπνού εντός των καπνεργοστασίων κατά τους βάσει των ισχουσών διατάξεων διενεργουμένους ελέγχους θεωρούνται ως νέαι εισαγωγαί καπνού προς βιομηχανοποίησιν και δηλούνται εκ νέου για την επιβολήν του αναλογούντος φόρου επί του καταναλισκομένου καπνού, πιστουμένης άμα της εις φύλλα καπνού μτρίδος των καπνοβιομηχανιών.

Εις περίπτωσιν καθ' ήν τα ως άνω διαπιστούμενα αναδηλωτέα πλεονάσματα υπερβούν το ποσοστόν 1% εν συνόλω του εντός δύο ελεγχομένων περιόδων, εισαχθέντος εις το καπνεργοστάσιον προς βιομηχανοποίησιν καπνού, η αξία του καπνού δια το επί πλέον του ποσοστού τούτου πλεόνασμα, βεβαιούται ως δημόσιον έσοδον κατά τα ειδικώτερον δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών καθορισθησόμενα.

Η αξία αύτη του καπνού προσδιορίζεται επί τη βάσει της μέσης τιμής κτήσεως του συνόλου των αγορασθέντων παρά της ελεγχομένης καπνοβιομηχανίας καπνών κατά το προηγούμενον ημερολογιακόν έτος».

2. Η παράγρ. 5 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 606/1941, αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«5. Η καπνοκόνις και τα λοιπά υπολείμματα βιομηχανοποιήσεως του καπνού είτε διατίθενται εν τω εσωτερικώ μετ' αχρήστευσιν δια γεωπονικούς ή ετέρους σκοπούς, είτε εξάγονται αυτούσια εις την αλλοδαπήν, τη εγκρίσει πάντοτε του Εφόρου Καπνού, είτε καταστρέφονται κατά τας ισχυούσας διατάξεις».